

Rg. N. B. 481

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

ૐ

ૐ

શાર્દૂલાવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

ૐ

ૐ

કાલો દુસ્તર આગતો જનમનો ભોગેષુ મયં ભૃશમ્ ।
 ધર્મો વિસ્મૃત આત્મરૂપમહદા ન જ્ઞાયતે કેનચિત્ ॥
 ધાવન્તીહ જના ધનાય વહુશઃ કામાહતાસ્તદ્હૃદિ ।
 'આત્માનન્દ પ્રકાશ' દીપકિરણં પ્રાપ્નોતુ શશ્વત્પદમ્ ॥ ૧ ॥

પુ. ૨૦. | વીર સં. ૨૪૪૬. દ્વિ. જ્યેષ્ઠ આત્મ સં. ૨૭ | અંક ૧૧ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રીમાન આત્મારામજી મહારા- જની જયન્તિ.....	૨૬૧	૬ શ્રીજૈન આત્માનન્દ સભા-જ-મ મહોત્સવ.	૨૭૭
૨ સૂક્ત વચનો.	૨૬૨	૭ વીરના પુત્રોને વીર હાક.	૨૭૮
૩ જીવનને સાદું સંયમિત ને ધર્મ- નિષ્ઠ બનાવવું બેધએ ..	૨૬૩	૮ વીષય વાસના.	૨૮૦
૪ રાજસિક અને સાર્વિક ધર્મ...	૨૬૪	૯ આપણી ધાર્મિક સંસ્થા-“ શ્રી જૈન સંઘની સત્તા.	૨૮૧
૫ ન્હાની ન્હાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાની જરૂર.	૨૭૩	૧૦ ચર્યાપત્ર.	૨૮૩
		૧૧ વર્તમાન સમાચાર.	૨૮૬
		૧૨ સ્વર્ગવાસ.	૨૮૮

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) રૂપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનન્દ શ્રી-દીગ પ્રેસમાં સાહ ચુલાખચંદ લાલુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

વીરામા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

શ્રીસુમુખનૃપાદિ ધર્મપ્રભાવકોની કથા.

(જેમાં અદ્વૈતશુભા-ધર્મધન-સિદ્ધહત કપિલ અને સુમુખનૃપાદિ કથાઓ આવેલી છે)

અમારા માનવતા આહોકાને જાણવા રાગ લાગ્યે છીયે કે, દરવર્ષ મુજબ આ વર્ષે પ્રત્યેક જૈન અંધુઓ વગેરેને જાણવા અને આદરવા યોગ્ય, તત્ત્વજ્ઞાન સાથે ઉપદેશાત્મક વિવિધ ચાર રસિક અને સરલ કથાઓ જેમાં આવેલી છે તેવા ઉપરોક્ત ગ્રંથ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના આહોકાને ભેટ આપવાનું પસંદ કરવામાં આવ્યું છે.

આ ઉપદેશક કથાના ગ્રંથકર્તા મહાન ધુરંધર વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી મુનિ સુંદરસુરિજી મહારાજ છે. આ મહાન આચાર્યે આ કથાનો ગ્રંથ લખ્યજનોના કલ્યાણના અર્થે બનાવેલ છે. તેમાં આવેલ શ્રાવક ધર્મ પ્રભાવ ઉપર અદ્વૈતશુભાની કથા ૨ દાનાદિ પુણ્ય ફળ ઉપર ધર્મધનની કથા. ૩ શ્રાવકધર્મની આરાધના વિરાધના ઉપર સિદ્ધહત કપીલની કથા અને ચાર નિયમ પાળવા ઉપર સુમુખ નૃપાદિ ચાર મિત્રોની કથા. આ ચાર કથાઓ એટલી બધી સુંદર, રસિક, પ્રભાવશાલી, ગૌરવતા પૂર્ણ, ચમત્કારિક અને ઉપદેશપ્રદ છે કે તે ચારે કથા વાંચતા ગૌરવોમ વિકરવર થતાં ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા થવા સાથે ધર્મવૃત્તિ આત્મામાં પ્રકટ થતાં તે પ્રમાણે ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થતાં, દરેક મનુષ્ય પોતાના આત્માને માટે મોક્ષ નજીક લાવી મૂકે છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગ સાથે આ ગ્રંથ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આવી રીતે મોંઘવારી ચાલતી હોવા છતાં અત્યાર સુધી કાંઈ પણ લવાજમ માસિકનું ન વધાર્યા છતાં (જોકે દરેક માસિકોએ પોતાના લવાજમમાં વધારો કર્યો છે, છતાં) તેજ લવાજમથી આ માસિક અને દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ નિયમિત આવી સુંદર છુક ભેટ આપવામાં આવે છે, જે અમારા જૈન અંધુઓના જાણવામાં હોવાનું જોઈએ.

અત્યાર સુધી આહોકા રહ્યા છતાં ભેટની છુકનું વી. પી. જે આહોકાને પાછું વાળવું હોય અથવા છેવટે બીજા બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણાંજ અમોને લખી જાણવાવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સહન કરવો ન પડે તેમજ પોસ્ટ ખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહીં. તેટલી સૂચના અમારા સુસ્ત આહોકા બ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

જેક શુદ્ધ ના રોજથી અમારા કદરદાન આહોકાને સદરહુ ગ્રંથ, લવાજમના પૈસાનું પોસ્ટ માથેનું વી. પી. કરી મોકલવાનું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવેલ છે, જેથી તે પાછું વાળી જ્ઞાન ખાતાને નુકસાન નહિ કરતાં દરેક આહોકાને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

વાર્ષિક મેમ્બરોને સૂચના.

આ વર્ષના અને ગયા વર્ષના જે મેમ્બરો પાસે ચડેલા લવાજમ જેટલાના પૈસા હશે તે અને વી. પી. પુરતા પોસ્ટના પૈસા સાથે “સુમુખનૃપાદિ ચાર મિત્રોની કથા” ની છુકનું વી. પી. અશ્વાડ સુદ ના રોજથી લવાજમ વસુલ કરવા બહાર ગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવશે. જેથી સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

ભાવનગરના રેડીશ સભાસદોએ લવાજમ મોકલી ઉપરોક્ત ભેટની છુક માંગાવી લેવી અથવા સભાના કારકુન પાસેથી પહોંચ લઈ અને ભેટની છુક લઈ લવાજમના પૈસા આપવા વિનંતિ છે.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

॥ પરોપકારઃ સમ્યક્ ક્રિયામાણો ધીરતામભિવર્ધયતિ, દાન-
તામપકર્ષતિ, ઉદાચિત્તાં વિત્તે, આત્મમ્ભરિતાં મોચ-
યતિ, ચેતોવૈમલ્યં વિતત્તુતે, પ્રશુત્વમાવિર્ભાવયતિ; ત-
તોઽસૌ પ્રાદુર્ભૂતવીર્યોલ્લાસઃ પ્રણટ્ટરજોમોહઃ પરોપ-
કારકરણપરઃ પુરુષો જન્માન્તરેઽપ્યુત્તરોત્તરક-
મેણ ચારુતરં સન્માર્ગવિશેષમાસાદયતિ ॥

પુસ્તક ૨૦] વીર સંવત્ ૨૪૪૯ જ્યેષ્ઠ. આત્મ સંવત્ ૨૭. [અંક ૧૧ મો.

ૐ

શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજની જયન્તિ.

(ગઝલ-સોયણી)

ગુરુરાય આતમરામની, ઉજ્જવલ જયન્તિ આજ છે;
આત્માનંદ સમાજ ઉત્સવ, કાજ હર્ષિત થાય છે.
ગુરુરાયના ગુણની મીમાંસા, આજ કરી આનંદથી,
આનંદવિજયસૂરિશને છે, નમન આત્મિક ભાવથી.

વેલચંદ ધનજી.

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સૂક્ત વચનો

- ૧ સારી સોબતથી ભગ્ન જીવનું ભવિષ્ય સહેજે સુધરે છે.
- ૨ જેવી સોબત તેવી અસર થવા પામે છે, હલકા લોકની સોબતથી હલકાઇ-નીચતા-ક્ષુદ્રતા પ્રવેશવા પામે છે.
- ૩ લીમડાની સોબતથી આંખો વિષુસી કટુતા પામે છે.
- ૪ ઉત્તમ સર્જનોની સંગતિથી સહેજે સર્જનતા આવે છે.
- ૫ સ્વાતિનું જળ છીપલીના ગર્ભમાં જવાથી સાચું મોતી પાકે છે, અને સર્પના પેટમાં જવાથી તેનું ઝેર થવા પામે છે.
- ૬ મેરૂની સોબતથી તૃણ પણ સુવર્ણતાને પ્રાપ્ત કરે છે.
- ૭ જેથી કંઈ પણ સફળુણી મળે એવા સફળુણી સંત મહાત્મા, કે તેમનાં હિત વચનોનો સંગ્રહ જેમાં હોય એવા ઉત્તમ પુસ્તકોનો ખૂબ પ્રેમભાવથી પરિચય રાખવો જોઈએ.
- ૮ તેવા સંત-સાધુ જનો આપણને માર્ગદર્શક બને છે. એમનાં ઉત્તમ ચરિત્રનો વિચાર કરી યથાશક્તિ તેનું અનુકરણ કરવાથી આપણું હિત-શ્રેય-સુખ સધાય છે.
- ૯ આ વિશ્વ-દુનીયા પણ ભારે યોધ શાળાની જેમ આપણને કંઈક પ્રકારની મીઠા કડવા અનુભવ કરાવી ખરે માર્ગે ચઢવા ને ખોટો માર્ગ તજવા યોધ આપે છે.
- ૧૦ સહૃદય જનો તેનો સાર સમજી ઠેકાણે પડી જાય છે. અને સ્વ આશ્રિત જનોને સન્માર્ગે ચાલવા પ્રેરણા કરે છે.
- ૧૧ ગુણ ગુણીજનોમાં રહે છે-ધર્મ ધર્મીજનોમાં નિવસે છે.
- ૧૨ ધર્મી-સફળુણી જનોની સાચા ભાવથી સેવા-ભક્તિ-અનુમોદના-પ્રશંસાદિક કરવાથી, પોતે ધર્મી-સફળુણી બને છે. આ તેવી પાત્રતા-યોગ્યતા-લાયકાત પોતાનામાં આવે છે.
- ૧૩ શુદ્ધ ધર્મ કરણી યથાવિધિ કરવા, કરાવવા કે અનુમોદવાથી ભારે લાભ થવા પામે છે, વધારે નહીં તો છેવટે તેને અછતા રૂપણ નહીં દેનારને પણ લાભ છે.
- ૧૪ ધર્મી-સફળુણી જનોની શુદ્ધ ધર્મ કરણી દેખી દિલમાં રાજી-પ્રસુહિત-આનંદિત થવાને બદલે જે પેટ બળ્યા ઉઘટા ખેદ, તિરસ્કાર દાખવી તેમની નિંદા ખિંસા કે હેલનાદિક વડે આશાતના કરે છે તે મંદભાગી જનો પોતેજ ખોદેલા ખાડામાં પોતે પડે છે-દુઃખી થાય છે અને કયું કારણ બધું ધૂળ મેળવે છે.

સૂક્ત વચનો.

૨૬૩

૧૫ ગમે એટલો તપ જપ કરનાર-ક્રોધાદિક કષાયને વશ થઈ, પુન્ય-અમૃત ઢોળી નાંખે છે અને પાપ-ઝેરને ભરી લે છે.

૧૬ મન વચન કાયા અથવા વિચાર ને આચારની એકતા-સરલતા (અશ-ઠતા) થીજ કલ્યાણ સિદ્ધિ છે.

૧૭ જેવું સદ્ગતિન બીજા પાસેથી આપણે ઈચ્છીએ તેવુંજ સદ્ગતિન આપણી પાસેથી બીજા પણુ ઇચ્છેજ. તોપછી કોઈને મનસા વચસા કે કર્મણા (મન વચન કાયાથી) પ્રતિકૂળતા કેમજ ઉપજવી શકાય ? કે દુઃખ દહ શકાય ?

૧૮ સુખ દુઃખની લાગણી સહુને સમાન છે, તોપછી દુઃખનો માર્ગ તણ, સુખનોજ ખરો માર્ગ સહુએ આદરવો ચુકત છે.

૧૯ ક્ષમા-સહનશીલતા, સભ્યતા-નમ્રતા, સરલતા અને સંતોષાદિ સદ્ગુણો સાક્ષાત્ કલ્પવૃક્ષ પેઠે સુખ-શાન્તિ અર્પી શકે છે. તેનો અનાદર કરી જે મંદભાગી જનો ક્રોધ, માન, માયા અને લોભવશ બને છે તે પોતે ભારે દુઃખી થાય છે અને બીજાને કરે છે.

૨૦ રાગ દ્વેષ રૂપ વિષમ પરિણામ તણ જે મહાનુભાવો સાથે સમભાવ ધારણ કરે છે-આદરે છે તે ગમે તે મત-સંપ્રદાયમાં રહ્યા છતાં સુખે સ્વહિત સાધી શકે છે.

૨૧ જૈન શાસનનું એજ ખરું રહસ્ય છે, તે સદા જ્યવંત વતે છે.

— — — લે-મુનિ મહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી.

જીવનને સાદું સંયમિત ને ધર્મનિષ્ઠ બનાવવા

આપણે સહુએ બનતું કરવું જોઈએ.

૧ ખાનપાનમાં ખાસ નિયમિત થવું જોઈએ.

૨ શુદ્ધ સાત્ત્વિક ને સાદું ખાનપાન કરવું જોઈએ.

૩ શરીરનું આચ્છાદન કરવા માટે શુદ્ધ નિર્દોષ વસ્ત્ર વાપરવા જોઈએ. વિદેશી કે સ્વદેશી સદોષ વસ્ત્રો ઉપરનો મોહ જલ્દી તજવો જોઈએ.

૪ બીજી પણુ અનેક મોહક વસ્તુઓ કે જેના વગર આપણે સુખે ચલાવી શકીએ તેની મમતા તજવી અને થોડી નિર્દોષ વસ્તુથી સંતોષ રાખવો જોઈએ. એજ સાદાઈની આવી લેખાય.

૫ અહિંસા ધર્મનો અધિક પ્રચાર કરવા મથવું જોઈએ.

૬ શુદ્ધ સાત્ત્વિક ભાવના દિલમાં સંઘરવી જોઈએ.

૭ પરમાર્થની ખાતર સ્વાર્થને જતો કરવો જોઈએ.

૨૬૪

આત્માનંદપ્રકાશ.

૮ આપણા સ્વજનાદિકને શાન્તિથી ખરો માર્ગ સમજાવવો કે જેથી તેઓ આપણા કામને પુષ્ટિજ આપે.

૯ ક્ષમા-સહનશીલતા, નમ્રતા-સભ્યતા, સરલતા અને સંતોષાદિક વડે-કોષાદિક કષાયને ખાળવા જોઈએ.

૧૦ સત્ય-પ્રમાણિકતાનું ધોરણ દઢ કરવું જોઈએ.

૧૧ મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને માર્મ્યસ્થ્ય ભાવને હૃદયમાં દઢ રૂઢ કરી સ્વપર હિતમાં વધારો કરવો ઘટે. એજ ધર્મને પાયો-ધર્મને ટકાવનાર અને સાર્થક કરનાર છે. સહુને સદબુદ્ધિ સુઓ. ધૃતિશમ્

લે—સુનિરાજશ્રી શ્રી કપૂરંરાવજયજી મહારાજ.

રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મ.

એકજ પ્રકારની ધર્મની ભાવના, મનુષ્યની પ્રકૃતિને અનુસરીને માનવ-જીવનમાં અનેક રૂપ પરિણામ પામે છે. તે પરિણામના મુખ્ય પાંચે એ સ્વરૂપો ગણી શકાય, એક રાજસિક અને બીજું સાત્વિક. એ બન્નેના લક્ષણો, કાર્યો અને પરિણામો એક બીજાથી તદ્દન જુદા છે. સંક્ષેપમાં ધર્મના સાત્વિક સ્વરૂપમાં વિશુદ્ધ જ્ઞાન, ઇશ્વર પ્રત્યે નિર્મળ ભક્તિ, પ્રાણી માત્રમાં નિર્પેક્ષ પ્રેમ, ચારિત્રમાં અડગ સંયમ, અને કર્તવ્યમાં દઢતા હોય છે; અને રાજસિક ધર્મ ભાવનામાં અહંતા, કર્મના ફળની સ્પૃહા, બુદ્ધિજન્ય તર્કવિતર્ક અને ચારિત્ર તેમજ કર્તવ્યમાં અસ્થિરતા, ચંચળતા અને વિકળતા હોય છે. તમો ગુણના પ્રાધાન્યવાળી અવસ્થામાં ધર્મની ભાવના હોતીજ નથી. તે સ્થિતિમાં મોહનો ગાઢ અંધકાર, અજ્ઞાન, પાપમાં આસક્તિ અને આત્મકલ્યાણના વિષયમાં તદ્દન બેદરકારી હોય છે. તેથી આ લેખમાં તમો ગુણવાળી ધાર્મિક અવસ્થાનો ઉલ્લેખ કરવા ધારણા રાખી નથી. માત્ર રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મવૃત્તિનું વિવરણ કરી, સાત્વિક ધર્મની ભાવના વાચકના હૃદય ઉપર અંકિત કરવા પ્રયત્ન કરીશું.

જેમની ધર્મ-ભાવનામાં રાજસિક વૃત્તિનું પ્રાધાન્ય હોય છે તેઓ હમેશાં પોતાનું જોરવ, પોતાની વડાઈ અને જગતની દૃષ્ટિએ પોતે બીજા કરતાં ચડીઆતા છે એમ દર્શાવવા ઇતેજાર રહે છે. આપણામાં રાજસિક ભાવનો અંશ કેટલો છે તેની પરીક્ષા આપણે પોતે માત્ર આ કસોટીથી એકજ ક્ષણમાં કરી શકીએ. અનેક મનુષ્યોમાં એક એવા પ્રકારનું ગુણ સામર્થ્ય રહેલું છે કે જેના પ્રભાવથી તેઓ આ જગતમાં અનેક મહાન કાર્યો કરી શકે છે. જે વિધેનો અને અંતરાયોથી સામાન્ય

રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મ.

૨૬૫

મનુષ્યો ગમરાઈ જાય તે વિધો અને અંતરાયોની સામે લડત ચલાવવા માટે આવા મનુષ્યોમાં એક અદ્ભુત શક્તિ હોય છે. રોગ, શોક, દારિદ્ર્ય, ચેતરફનો વિરોધ, કૌટુંબિક વિપત્તિઓ એ કશાથી ન દબાતા તેઓ પોતાના અભિષ્ઠ માર્ગે તીરની માફક છુટે છે. મુશ્કેલીઓના પર્વત જેવડા તરંગો ઉપર થઇને તેઓ પોતાનું નાવ સાહસ અને ધીરજથી હુંકાર્યેજ જાય છે. આવી પ્રકૃતિના મનુષ્યો જ્યારે કોઈ ઉચ્ચ કાર્ય હાથમાં લે છે ત્યારે તેઓ પોતાની સર્વ શક્તિનો પ્રયોગ તે કાર્યને સિદ્ધ કરવા માટે કરે છે, અને તેમની અસામાન્ય કાર્યશીલતા જગતને આશ્ચર્યમાં નિમગ્ન કરી દે છે. સારા અને નરસા, શુભ કે અશુભ જે જે સંકલ્પોને સિદ્ધ કરવા તેઓ પોતાના મન ઉપર લે તેને પાર પાડતા સુધી તેઓને જંપ વળતો નથી. આવા મનુષ્યો જ્યારે કોઈ ધર્મના કાર્યમાં પડે છે ત્યારે તે દિશામાં તેમનું વીર્ય અવશ્ય અદ્ભુત પ્રકાશ પામી ઉઠે છે. તેઓ ધાર્યા પ્રમાણે તે કામ પાર ઉતારે છે. તેમણે એકાદ દેરાસર, ઉપાશ્રય, ઑડીંગ કે એવી કોઈ લોકોપકારક સંસ્થા માટે ફન્ડ કરવાનું મન ઉપર લીધું હોય તો ગમે તે પ્રકારે ગમે તેવા સાધનોથી ધાર્યા પ્રમાણે રકમ ઉભી કરી દે છે. જ્ઞાતિ, સમાજ કે ધર્મ સ્થાનમાંથી કોઈ અનિષ્ટ સત્તાને તોડી પાડવાનું તેઓ ધારે તો તે ઉદ્દેશ સિદ્ધ થયેજ તેઓ વિરમે છે. પરંતુ આ બધા શુભ કાર્યની પછવાડે કઈ ભાવના કામ કરતી હોય છે? તેમની અહંવૃત્તિ. આખા જગતની આબરૂ મેળવવાનો લોભ. તેમના પોતાના ગૌરવનું અન્વેષણ. તેમના પોતાના અભિમાનની તૃપ્તિ. તેમના મહાન કાર્યોનો યોગે તેમના પોતાના અભિમાનરૂપી ઇન્જીન વડે ખેંચાય છે. તેમના કાર્યોની પ્રેરક-ભાવના રૂપે તેમનું પોતાનું અહં-પણું હોય છે. એમના કાર્યો જ્યારે સફળ થાય છે ત્યારે તેમની નજર હમ્પર તરફ હોતી નથી. પણ અજ્ઞાનપણે પોતાના ઉપરજ હોય છે. જે શક્તિનો પ્રયોગ તેમણે કાર્યની સિદ્ધિ અર્થે કરેલ હોય છે તે શક્તિને પોતાની સ્વ-શક્તિ ગણે છે, અને કાર્યની સફળતા રૂપી પરિણામનો યોગે હમ્પરને નહીં સોંપતા તેનો દાવો પોતે રાખી પોતાની અહંતાને પોષણ આપે છે.

જેઓ રાજસિક વૃત્તિથી ધર્મના ક્ષેત્રમાં કાર્ય કરે છે તેઓનો આનંદ જુદાજ પ્રકારનો હોય છે. સત્યના રાજ્યનો વિસ્તાર થતો જોઈ, અથવા ધર્મનો જય થતો નિહાળી આનંદ માનવાને બદલે તેઓ પોતાની શક્તિનો વિજય દેખી હર્ષ પામે છે. તેઓ એમ માનતા હોય છે કે આ ગામમાં આટલો મોટો ઉપાશ્રય, દેરાસર, વિદ્યાલય, આદિ સંસ્થાઓ ઉભી થવા પામી છે તેમજ રીતસર જ્ઞાતિ-સંઘનું જે કાર્ય ચાલે છે તે મારા પોતાના પ્રતાપથી! હું ન હોત તો અગર મેં તેમાં જીવ ન લાદ્યો હોત તો, મારો હાથ ન હોત તો પામર જીવોથી કાંઈ થવાનું ન હતું. તેઓ ધર્મની પોતાની શક્તિમાં અગર આ વિશ્વમાં જે પરમ મંગળ નિયમ કાર્ય કરી રહ્યો છે તેના કદયાણુકારક પ્રવર્તનમાં વિશ્વાસ રાખતા નથી. અર્થાત્ તે તે કાર્યની

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સિદ્ધિ થવામાં ધર્મ અગર સનાતન નિયમની સત્તા જોવાને બદલે તેઓ પોતાની શક્તિનો પ્રભાવ જુએ છે. આવા રાજસિક ધર્મ ભાવ-સંપન્ન મનુષ્યો કદાચ મોઢેથી તો એમજ બોલે કે “ભાઈ, આ બધાં સારાં વાનાં થવામાં ધર્મનો પ્રતાપ છે; આપણે શું કરી શકવાના હતા ? આપણે તો સમાજ સેવા કરવાની છે. આપણું ગળું પછુ શું ?” તેમ છતાં તેમના અંતરમાં એવા પ્રકારનું અભિમાન ગુપ્તપણે સળગ્યાજ કરતું હોય છે કે મારા જેવી શક્તિવાળો તેમજ સંપત્તિવાળો માણસ જો આમાં ન ભળ્યો હોત તો કશુંજ થવાનું ન હતું તેને એમ લાગ્યા કરે છે કે મારામાં દિવ્ય શક્તિ ભળી છે, હવે પૈસા પણ સારા પેદા થાય છે, હવે આપણે કોઈની પરવા પણ નથી અને તેના પ્રભાવથી હું ગમે તેવા વિધ્નોના હિમાલયોને ઓળંગી શકું તેમ છું. મારા ગુણોના પ્રભાવે ઈશ્વર મારા ઉપર મહેરબાન છે, અને મારી આંતરિક યોગ્યતાના લીધે દૈવી શક્તિઓ મને આ બધો યશ અપાવે છે. આ પ્રમાણે દરેક સફળતામાં તેમનું અભિમાન તો કાયમનું કાયમજ હોય છે.

અમુક મનુષ્યની ધર્મ-ભાવના અહંતાયુક્ત, રાજસિક પ્રકૃતિવાળી છે કે અહંતા વિનાની શુદ્ધ સાત્વિક પ્રકૃતિની છે, તેની કસોટી કરવાની રીત આ પ્રમાણે છે; તેની મૌખિક નિરાભિમાનીતા અને નમ્રતાથી ન છેતરાતા તેની પાસે જરા સાહસ પૂર્વક જઈને કાંઈક આવા ભાવના વચ્ચે કહેવા કે:—“ આમાં તમે શું મોટું મહા-ભારત કામ કરી નાખ્યું છે ? એ તો અમુક અમુકની મદદ હતી ત્યારે તમે જરા આગળ ચાલીને કરેલું છે, અને ખોટો જશ લીધો છે. દુનિયાને તમે છેતરી શકો, પણ હું તો તમારા બધા કામો માયલા પેટે જાણું છું. મારાથી તમારું એકે તર્કટ અજ-ણ્યું નથી. તમારા જેવા નમાલા અને બાયલાથી શું દાળદર પીટવાનું હતું. તમે તો માત્ર ખોટા ઢોંગ અને આડંબરથી દુનિયાને છેતરવામાં પ્રવીણ છો. ” આવા ભાવના વાળી પ્રહારથી જો તેઓના ધર્મકાર્યની પ્રેરક ભાવના રાજસિક પ્રકારની હશે તો તેમનું સાચું જીવન ખુદલું થઈ જશે. તેમની શક્તિ અને પ્રભુત્વ ઉપર આઘાત થતાં તેમનું અભિમાન એ વિષધરની ક્ષણની પેઠે ઉછળી ઉઠશે. તેમની પ્રકૃતિમાં છુપાએલું રાજસ તત્વ એક ભયાનક તોફાનનું રૂપ પકડશે. તેમની અહંતા તેમના અક્ષુમાં લાલ અંગારા રૂપે પ્રકાશી નીકળશે. તેમનું રક્ત આખા શરીરમાં ઝડપથી ફરવા લાગશે. તે વખતે તેમના મનમાં એમ થઈ આવશે કે મારી મહેનતથી ઉભી કરેલી સંસ્થાઓ જાણે આજ ક્ષણે તોડી પાડું ! તેમની શક્તિનો પ્રવાહ તે ક્ષણથી તેના વિરોધીઓને ખુવાર કરવામાં વળે છે. અને મનુષ્યના કરેલા ઉપકાર અને સ્નેહ બૂલી ભાય છે. તેમને એમ લાગે છે કે આ સારા કાર્યમાં મેં જે મહેનત કરી તે બધી નિષ્ફળ ગઈ, કેમકે આ બેકદર અને કૃતજ્ઞતા વિહીન મુર્ખાઓને મારી મહેનત અને શક્તિનો કશોજ ખ્યાલ નથી ! પોતાના ગૌરવની આ પ્રમાણે બેકદર થતી નિહાળી તેઓને બહુ માહુ લાગી જાય છે. તેઓ દાંત ધસે છે, ગર્જન તર્જન કરે

રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મ.

૨૬૭

છે, અને પોતાના ગૌરવની હાનિ થતી નિહાળી જાણે તેમના માથે વિપત્તિનો પર્વત તુટી પડ્યો હોય એમ તેમને લાગી આવે છે. આમ થવાનું કારણ એ હોય છે કે તેમની ધર્મ-ભાવનાની પછવાડે જે પ્રેરક બળ રહેલું હોય છે તે શુદ્ધ સત્વગુણ યુક્ત હોતું નથી, પણ અભિમાનવાળું હોય છે. તેઓ ધર્મનું, ઇશ્વરનું અને વિશ્વના સનાતન મંડળ નિયમોનો વિજય શોધતા નથી, પણ પોતાના ગૌરવ માટે, પોતાની મહત્તા વધારવા માટે મહેનત કરતા હોય છે. આવી રાજસિક વૃત્તિ ઉપર ચણાયેલી ધર્મ-ભાવનાની ઈમારત લાંબો કાળ ટકતી નથી. તે આજે નહીં તો થોડા કાળ પછી પણ તુટી પડવાજ નિર્માણેલી હોય છે.

સાત્વિક ધર્મ ભાવનું લક્ષણ અન્ય પ્રકારનું હોય છે. સાત્વિક પ્રકૃતિવાળા મનુષ્યો, રાજસિક પ્રકૃતિવાળા બંધુની પેઠેજ ઉદ્યોગ કરે છે. કાર્યમાં નિરંતર જોડાએલા રહે છે, આત્મ શક્તિનો પ્રયોગ કરે છે. પોતાની શ્રદ્ધામાં દૃઢપણે કાયમ રહે છે. પરંતુ તે બધાની પાછળ કોઈ પ્રકારની અહંતા નથી હોતી. આત્મ-ગરિમાની શુદ્ધ વૃત્તિ એના મન, વચન અને કર્મના યોગની નિયામક હોતી નથી. તેની પ્રેરક ભાવના માત્ર સત્ય, ન્યાય, દયા, પરોપકાર, જન સેવા, અને ધર્મના રાજ્યનો વિસ્તાર કરવાની હોય છે. તેના કર્તવ્યની દૃઢતાનો પાયો ઇશ્વરી નિયમોની પ્રગાઠ નિષ્ઠા ઉપર રહેલો હોય છે. તેને નિંદા કે સ્તુતિની કશી અસર પહોંચી શકતી નથી. લોકો તેના પ્રત્યે વિરોધી ભાવ રાખતા હોય અગર તે પોતે લોકોના અમુક પ્રકારના આચરણથી વિરુદ્ધ હોય છતાં તેનામાં લેશ પણ વિદ્રેષ હોતો નથી. તે માત્ર તેની શ્રદ્ધા પ્રમાણે ધર્મ અને પ્રભુ આજ્ઞાના ધ્રુવ તારા તરફ દૃષ્ટિ રાખી પોતાના કર્તવ્યનું નાવ હંકારે છે. તે મહાન વિચારક હોવા છતાં પારકાના વિચારો કે અભિપ્રાયો તરફ તેને ઉપેક્ષા બુદ્ધિ હોતી નથી. પોતાના અભિપ્રાયને ઘીજા તરફથી ટેકો મળે કે ન મળે તેમ છતાં તે પોતાના કાર્યમાં જોડાએલોજ રહે છે. પારકાના કામોની તે ટીકા કરતો નથી. માત્ર પોતાના જે કાર્યને તે સત્ય ગણે છે, કરવા યોગ્ય માને છે, ધર્મ તરીકે સ્વીકારે છે તે અડગપણે લોકદૃષ્ટિની પરવા રાખ્યા વિના કર્યે જાય છે. કોણ શું કહેશે, અગર શું બોલશે તે તરફ તેની નજર હોતી નથી, તેની નજર માત્ર તેના અંતરમાં જે ધર્મ-પુરૂષ વિરાજી રહ્યો છે તેની આજ્ઞા તરફ હોય છે. તે પોતાનું અંગત મહત્વ કે ગૌરવ શોધતો નથી. ધર્મ અને વિશ્વજ્યાપી સનાતન મંડળ નિયમનું ગૌરવ ઇચ્છે છે. પોતે માત્ર તે નિયમના એક સાધન રૂપે હોવામાં સંતોષ માને છે.

રાજસિક ધર્મ-વૃત્તિવાળા મનુષ્યો પોતાની શક્તિમાં વિશ્વાસ રાખે છે. તેમની દૃષ્ટિ પોતાની અંગત યોગ્યતા અને પ્રભુત્વ ઉપર હોય છે, અને ગમે તેવા વિકટ મામલામાં તે પોતાની શક્તિથી મથવાનો દાવો રાખે છે. કોઈ પણ કાર્યમાં પડવા વખતે તે અખાડામાં કુસ્તી કરવા માટે ઉતરતા પહેલવાનની માફક પોતાના

૨૬૮

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શક્તિમાન બાહુને અભિમાનથી થાખડે છે. પોતાની લાગવગ, પ્રભાવ, ધન બળ, કીર્તિ અને શક્તિ ઉપર તે નજર ફેરવી જાય છે, અને ધારેલા કાર્ય સોંસરા પડવા માટે આવશ્યક જોસ ઉપજાવી લે છે. કોઈપણ વિધન પ્રસંગે તે બોલી ઉઠે છે કે “કોની તાકાત છે કે મારા રસ્તાની આડે આવી શકે ? મેં તેા આવા કાંઈક મામલા જોયા છે. કાંઈક વિદ્વો અને અંતરાયો ઉપર વિજય મેળવ્યો છે.” તે પોતાની શક્તિના દર્પથી પોતાની છાતી કુલાવતો કુલાવતો પોતાનો માર્ગ કાપે છે. ચોતરફ અભિમાન અને અવજ્ઞાની દૃષ્ટિ ફેંકતો ચાલે છે, પોતાની શક્તિમાટે મનમાં મનમાં અભિમાન અને આનંદ લેતો જાય છે.

સાત્ત્વિક ધર્મ વૃત્તિવાળા મનુષ્યોના અંતરનું સ્વરૂપ આથી બુદ્ધિ હોય છે. તેમનો વિશ્વાસ પોતાની નાનીશી શક્તિ ઉપર હોતો નથી. પણ વિશ્વના મહામંગળ નિયમની અમોઘ શક્તિ ઉપર હોય છે. તે એમ માને છે કે જે સનાતન નિયમના આધારે આ વિશ્વમાં ધર્મનો આખરી જય થાયજ છે, જે પરમ કલ્યાણકાર નિધાનના પ્રભાવથી અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, આદિ ઉત્તમ આચારો મનુષ્યને ઇશ્વર-ત્વની ભૂમિકામાં દોરી જાય છે, તે નિયમ અને તે વિધાનમાંજ મારી શક્તિ રહેલી છે. તે પોતાને એક પક્ષી જેવો ગણે છે. પક્ષી પોતાની ઉડવાની ક્રિયામાં જેમ પાંખને માત્ર એક ક્ષુદ્ર અવલંબન ગણી ખરો આધાર વાતાવરણ ઉપર, વાયુની ગતિ ઉપર અને આકાશમાં કાર્ય કરી રહેલા કુદરતી નિયમો ઉપર રાખે છે તેમ સાત્ત્વિક ધર્મ વૃત્તિવાળો મનુષ્ય પોતાની બુદ્ધિ, મન, અને શરીરને માત્ર પોતાની ક્રિયાના એક ગોણ અવલંબન તરીકે ગણી પોતાની ખરી શક્તિ તરીકે વિશ્વમાં પ્રવર્તિ રહેલા કલ્યાણકર મંગળ નિયમનેજ સ્વીકારે છે. તે પોતાની કાર્ય સિદ્ધિના સાધન તરીકે પોતાની દૃષ્ટિ પોતાના ધન-બળ, લાગવગ, પ્રભાવ કે લૌકિક બળ ઉપર રાખતો નથી, પણ ઉપરોક્ત નિયમનેજ મુખ્ય આધારરૂપ સ્વીકારે છે. ઇશ્વરની અમોઘ સહાયનેજ તે સર્વસ્વ ગણે છે. તેના મનમાં એવો વિશ્વાસ રહ્યાજ કરે છે કે ઇશ્વર નિરંતર મારી પડખેજ છે. મારે જય રાખવાનું કશુંજ કારણ નથી. તેને પોતાના કાર્યમાં સંકળતા મળે કે ન મળે છતાં તેથી તેને લેશ પણ હર્ષ કે વિષાદ થતો નથી. તે પગલે પગલે ઇશ્વરની કૃપા અને સહાયની યાચના કરે છે, અને પોતાના અંતરમાં ઇશ્વરી પ્રકાશ માટે આકાંક્ષા રાખે છે, તે અત્યંત વિનયવાન, નમ્ર અને નિરાભિમાન હોય છે, તે પોતાને માત્ર ઇશ્વરની આજ્ઞાના હૂત તરીકે ગણી પ્રાપ્ત કાર્યમાં પોતાની સર્વ પ્રકારની સર્વ શક્તિથી લાગી જાય છે. તે પોતાના “હું” ને કે અભિમાનને કોઈ બાબતમાં આગળ કરતો નથી. તેણે પોતાની અહંતા ઇશ્વરમાં અર્પી દીધી હોય છે.

રાજસિક અને સાત્ત્વિક ધર્મ ભાવમાં એક બીજો મોટો ભેદ હોય છે. રાજસિક ભાવની ગતિ રચવા કરતાં તોડવા તરફ અધિક હોય છે. આવી પ્રકૃતિવાળા મનુષ્યો નિરંતર વાદવિવાદ કર્યા કરે છે. તેઓ પોતાના માનેલા મતથી વિરુદ્ધ મતવાળાની

રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મ.

૨૨૯

સાથે લઠાઈ કરવા તૈયાર રહે છે. તેઓ પોતાના વિચારોને મહાન, ઉદાર, અને ભવ્ય ગણે છે; અને ઊંઝના અભિપ્રાયો અને ભાવનાઓને માલ વિનાની અને સારહીન ગણે છે! હિંસક પ્રાણીઓ જેમ પોતાના શીકારનો નાશ કરી આનંદ માને છે તેમ આવી પ્રકૃતિના મનુષ્યો પારકાના મત, શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસનું ખંડન કરી આનંદ માને છે. તેઓ મૂર્તિ પૂજક હોય તો નિરાકાર ઉપાસનાનું ખંડન કરી પોતાની છાતીને એક ગજ ઉંચી કુલાવે છે. અને મૂર્તિપૂજના વિરોધી હોય તો સાકાર ઉપાસનાની મન માનતી નિંદા કરી આનંદની સોળે કળા અનુભવે છે. સાત્વિક ધર્મ-ભાવવાળા મનુષ્યો આ પ્રકારે ખંડનાત્મક પદ્ધતિએ કશું કાર્ય કરતા નથી. તેઓ માનવ-હૃદયના પવિત્ર, સુકોમળ અને ઉચ્ચ ભાવો પ્રત્યે સહાનુભૂતિવાળા હોય છે, પોતાના મતથી ગમે તેવો વિપરીત અભિપ્રાય ધરાવનાર પ્રત્યે પણ તેઓ પ્રેમ ભરી દૃષ્ટિએ નિહાળે છે. તેઓ એમ માને છે કે સર્વ પ્રકારના મત, અભિપ્રાય, વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા અને માન્યતાની પછવાડે એકજ મહાસત્તાનો મંગળ હસ્ત રહેલો છે. જુદાજુદા દેશકાળમાં જુદાજુદા સંયોગોના પ્રભાવથી, જુદીજુદી પ્રકૃતિઓમાં એકજ ધર્મ તત્વ અનંતરૂપે પ્રકાશ પામે છે. સર્વના હૃદયમાં એ કલ્યાણકર મહાતત્વ વિરાજમાન રહી તેને જીવાત્માના ઉદ્ધારનું કાર્ય નિરંતર કરી રહેલ છે. મત અને અભિપ્રાયોને તે ક્ષણિક માને છે. અને તેમાં વિવાદ કરવા સરખું અગર વિદ્રેષ રાખવા જેવું કશુંજ જોતા નથી. તેમના મન, વાણી અને કાર્યમાં વિનય, શ્રદ્ધા, સાધુતા, ભક્તિ આદિ ઉચ્ચ ભાવો પ્રકાશી રહ્યા હોય છે. કશું ભાંગવાની કે તોડવાની વૃત્તિ તેઓમાં હોતી નથી. કોઈ બાબતમાં વિરૂદ્ધ ઉત્તરનું પડે તો પણ અત્યંત કોમળ ભાવે, વિનય યુક્ત અને પ્રેમપૂર્ણ રીતે તેમાં પ્રવૃત થાય છે. દ્રેષ, અભિમાન કે અસહિષ્ણુતાની ગંધ તેમાં હોતી નથી. તેઓ પોતાના વિરોધીની સાથે હાથ મીલાવી પ્રેમથી ભેટીને ચાલે છે. માત્ર અભિપ્રાયનું જુદાપણું નમ્રભાવે સ્પષ્ટ કરી બાકીનું કાર્ય વિશ્વના મંગળ નિયમોને સોંપી દે છે. રાજસિક ભાવોના અંગે એક પ્રકારની કૃત્રિમ ઉખા હોય છે, અભિમાનનો તાપ હોય છે. સાત્વિક ભાવના અંગે, વિરોધતામાં પણ એ પ્રકારનો સૌમ્ય, શાંત, શીતળ, સ્નિગ્ધ પ્રકાશ હોય છે. તેનો એવો પ્રભાવ હોય છે કે આપણા મતથી તે વિરૂદ્ધ હોવા છતાં તેને પ્રેમથી ભેટવાનું મન થાય છે. આ પ્રકારના સાત્વિક ભાવથી કાર્ય કરનાર એક વીરનરનું દૃષ્ટાંત, આપણા સફળાગ્રે, આ યુગમાં આપણા દૃષ્ટિ પથમાં રહેલું છે. તે મહાત્મા ગાંધી છે. તેમના વિરોધિઓ પણ તેમના પ્રત્યે પ્રેમ રાખ્યા વિના રહી શકતા નથી અને તેમના પ્રત્યે ભક્તિ અને આશ્ચર્યથી નમી પડે છે. તેનું કારણ એજ છે કે કાર્યની પછવાડે સાત્વિક ધર્મ-ભાવના છે. પોતાનું સ્વાભિમાન નથી. તેમની પ્રવૃત્તિનું પરિચાલક બળ તે રાજસિક વૃત્તિ નથી. સાત્વિક ધર્મ-ભાવનું તે જવલંત અને જીવંત ઉદાહરણ છે.

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજસિક ભાવવાળા મનુષ્યોને પોતાની પવિત્રતા, પોતાનું ચારિત્ર્ય બહુ મોટા રૂપમાં દેખાય છે. પોતાનાથી થીઠીઆતા ગુણવાળાને તેઓ સહી શકતા નથી. તેમાં વળી કોઈ મનુષ્યના ચારિત્ર્યની એકાદ દિશામાં નિર્જળતા અગર હાનિ જોવામાં આવે તો તેના ઉપર તેઓ તુટી પડે છે. સ્કેજ સ્ખલના થતા તેને દેશ દુનિયા પાર મુકી દે છે. તેના માથે મેણા ટોણા અને વાણીના માર્મિક પ્રહાર કરવા લાગી પડે છે. પડેલા ઉપર પાટુઓ મારવા મંડી પડે છે. તેને આશ્વાસન આપી ફરીથી તેને વિશુદ્ધ માર્ગ ઉપર લઈ જવાને બદલે ફરીથી ઉભો થવા ન પામે તેમ ઘેરી વળે છે અને તેના સ્કેજ સરખા દોષને સહસ્રાગુણ અધિક રૂપમાં દેખાડી તેને મુંઝવી નાખે છે. આવા પ્રસંગોમાં સાત્વિક ભાવ સંપન્ન પુરુષોનું આચરણ જુદું જ હોય છે. સ્ખલન પામેલા બંધુને તેઓ અત્યંત પ્રેમપૂર્વક આલિંગન આપી, તેના દોષને માનવ-પ્રકૃતિની ક્ષણિક નિર્જળતા રૂપે ગણે છે, અને ઇશ્વરની અનંત કરૂણાનું તેને સ્મરણ આપી, થયેલા પાપની શુદ્ધ હૃદયથી માફી માગવા અને ફરીથી ઉત્કાન્તિના માર્ગ ઉપર તેને ચડાવવા પ્રયત્ન કરે છે. તે જાણે છે કે મનુષ્યનો વિકાસ-માર્ગ અનંત વિદ્યો, બાધાઓ, સ્ખલનો, પતનો, અને દોષોની પરંપરાથી ભરેલો છે. માનવ-પ્રકૃતિ કયા વિષયમાં, કયે પ્રસંગે, કયા નિમિત્તોના પ્રભાવથી અભિભૂત થઈ પરાભવ પામશે તેનો નિર્ધાર કોઈથી થાય તેમ નથી. અને કોઈ ક્ષણિક આવેગને વશ થઈ માનવ આત્મા પતન પામે તેથી નિરાશ ન થતાં ફરીથી ઉભા થઈ, ઇશ્વર પાસે થયેલ અપરાધની માફી માગી, ફરીથી તેનું સ્ખલન થવા ન પામે તે પ્રકારનો સંકલ્પ કરી તેણે આગળ પ્રયાણ કરવું જોઈએ; અને તેવા મનુષ્યોને ઉત્સાહ આપી થયેલ દોષની ક્ષમા આપવી જોઈએ.

રાજસિક પ્રકૃતિના મનુષ્યો જ્યારે તોડી નાખવાના સ્વભાવવાળા હોય છે ત્યારે સાત્વિક પ્રકૃતિના મનુષ્યોનો સ્વભાવ રચનાશીલ હોય છે. તેઓ કશાની નિંદા કરતા નથી. તેમનામાં વિનય, શ્રદ્ધા, સાધુતા, ભક્તિ અને પ્રેમ હોવાથી જ્યાં જ્યાં કાંઈ ઉચ્ચ તત્વ જોવામાં આવે ત્યાં તેને પોષણ આપવા લાગે છે. ગમે તે ધર્મ સંપ્રદાયના ગ્રંથોમાં સુંદર ભાવનાઓ તેઓ ભાળે તેને પ્રેમપૂર્વક આલિંગન આપે છે, અને તેને પોતાની ગણે છે. તે દરેકમાં ગુણમયતા અને ઉચ્ચતાજ ભાળે છે. કેમકે તેના હૃદયમાં પ્રેમનું સામ્રાજ્ય વર્તતું હોય છે. સાત્વિક ધર્મનો આત્મા પ્રેમ છે. અને પ્રેમનો સ્વભાવ રચના શીલ છે, તે સુંદર ભાવનાઓને જ્યાં હોય ત્યાંથી ઉપજાવી કાઢે છે, અને તેનું ગંઠન કરે છે. આથી સાત્વિક ધર્મ કાઢવમાંથી પણ કમળ ઉપજાવે છે. એક મનુષ્ય સેંકડો દુર્ગંજતાઓથી ઘેરાયેલો હોય, અને દુરાચારોથી જકડાયેલો હોય છતાં તેનામાં એકાદ ઉચ્ચ લક્ષણ હોય તો તેને પકડીને તે લક્ષણને સળળ બનાવે છે, અને એક ઉચ્ચ ગુણ સળળ ભાવને પામતા તેના જીવનમાંથી અનેક દુરાચારો આપોઆપ નાશ પામવા લાગે છે. આ પ્રકારે સાત્વિક

રાજસિક અને સાત્ત્વિક ધર્મ.

૨૭૧

ધર્મ-ભાવવાળો મનુષ્ય અનેક મનુષ્યોનો ઉદ્ધાર કરી શકે છે. કેમકે તે કોઈના ઉપર પ્રહાર કરી તેને અધિક નિર્જળ બનાવતો નથી, પણ પ્રેમ અને ઉત્સાહ આપી તેના દોષને દબાવીને તેના સારા તત્વોને પોષણ આપે છે. તેનામાં જે કંઈ ઉચ્ચ છે તેનું સંવર્ધન કરી તેને જીવન-વિકાસના રાજમાર્ગ ઉપર લઈ આવે છે. રાજસિક સ્વ-ભાવવાળા મનુષ્યો મરતાને અધિક મૃત પ્રાય કરે છે, ત્યારે સાત્ત્વિક પ્રકૃતિના મનુષ્યો મૃતપ્રાયને સંજીવન-શક્તિ આપી તેને પુનઃ જીવન-માર્ગમાં સ્થાપે છે. એક મારે છે. બીજો બચાવી લે છે. એક તોડે છે. બીજો રચે છે. એકના પ્રભાવથી સામાની સાધુતા મંદ પડી જાય છે, બીજાની દૃષ્ટિ પડતા આ સાધુતામાંથી સાધુતા સ્વયં ઉપજી આવે છે. એકની દૃષ્ટિથી લીલો બગીચો કરમાઈ જાય છે, બીજાની અમૃત-સ્નાવિની દૃષ્ટિથી મરૂભૂમિમાં નંદનવન પ્રગટી નીકળે છે. એક સળગતી જ્વાળા છે, બીજો વસંતનો મલય-મારૂત છે.

રાજસિક અને સાત્ત્વિક ધર્મ-ભાવનાવાળા મનુષ્યોમાં બીજો ભેદ અહીં જોવામાં આવે છે. રાજસિક ધર્મ-સ્વભાવવાળા સામા મનુષ્યના ગુણ કરતાં દોષનું નિરીક્ષણ કરવામાં અધિક પ્રેમવાળા હોય છે, ત્યારે સાત્ત્વિક સ્વભાવના મનુષ્યો દોષ કરતાં ગુણની સમાલોચના કરવામાં અધિક પ્રીતિવાળા હોય છે. એમ હોવાનું કારણ એ છે કે રાજસ ધર્મ-ભાવની પછવાડે અહંકાર હોય છે અને સાત્ત્વિક ગુણની પછવાડે વિનય હોય છે. આથી અહંકાર-પ્રેરિત રાજસ ગુણ બીજાના કરતાં પોતે ઉચ્ચ-તર છે અને બીજા હીન છે એમ સાબીત કરવા હંમેશા ઇન્ટેન્સર રહે છે. આ પ્રમાણે પારકાના દોષ જોવાનો તેમનો સ્વભાવજ બંધાઈ જાય છે. તેમને એકે વાતમાં ઠીકજ જણાતું નથી. તેઓ દરેક મનુષ્યોની, બનાવોની, અને સંસ્થાઓની વચ્ચે આવી વિરૂદ્ધભાવયુક્ત સમાલોચના કરે છે. આવી સમાલોચનાપ્રિયતા એ માનવ-જીવનનો એક બહુ ખુરો વિકાર છે. પારકાના દોષ જોવાની જેની ટેવ પડી જાય છે તેના અંતરમાંથી ધીરે ધીરે વિનય, શ્રદ્ધા, નમ્રતા આદિ સાત્ત્વિક ભાવો નાશ પામવા માંડે છે. ધર્મ-જીવનના આધારભૂત ગુણો સુકાવા લાગે છે, અને તેમના અંતરમાં એક પ્રકારનો વિદ્રેશ, અવગ્ના, ઉપેક્ષા, અને કલેશ ઉત્પન્ન થવા લાગે છે. આમ થવા લાગે છે ત્યારે માનવ-જીવનમાંથી પ્રેમની રસમયતાને સ્થાને તિરસ્કારની તીખાશ અને રૂક્ષતા આવવા લાગે છે. પ્રેમ એ માનવ માનવને સાંધનારૂ તત્વ છે, અને તેનો વિનાશ થવા લાગતા તે માનવ-સંબંધથી દૂર પડવા લાગે છે. અને ક્રમેક્રમે તે મનુષ્ય અને ઇશ્વર બન્નેથી વેગળો પડી જાય છે. આવા વિષમ પરિણામનો તેને શરૂઆતમાં ખ્યાલ પણ હોતો નથી. પરંતુ શને: શને: આ ક્રમ અવશ્ય ઉપજ્યા વિના રહેતો નથી. આપણે સર્વેએ આપણા જીવનને તપાસતાં રહેવું ઘટે અને જો તેનો માર્ગ આ ચીલા ઉપર હોય તો ત્યાંથી

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેને વાળી હાથ વાસ્તવિક માર્ગ ઉપર સુકવું ઘટે. કેમકે રાજસિક ભાવ આપણા ધર્મ-જીવનનો નાશ કરે છે.

સાત્વિક ધર્મ ભાવની પ્રકૃતિ ઉપરના પ્રકારથી જીવી જ હોય છે. તેઓ ગુણને જ શોધે છે. તેઓ દરેક મનુષ્ય ઘટના અગર સંસ્થામાં કાંઈપણ ઠીક જણાય તો અત્યંત હર્ષ પામે છે, અને તેટલા અંશે તેમાં ઈશ્વરત્વનો નિવાસ ગણી પોતાનાં હૃદયને ત્યાં ભક્તિ અને વિનયથી નમાવે છે. પારકાના ગુણોનું દર્શન કરવાના સ્વભાવવડે તેમનું મન કોમળ હોય છે, અંતર વિનમ્ર હોય છે. અને આત્મામાં પ્રેમનો ઉદય હોય છે. આ પ્રકારની પરિસ્થિતિ માનવ-જીવનને ઉન્નત બનાવે છે, અને તેનાં હૃદયમાં ઈશ્વર પ્રીતિનું પોષણ કરે છે.

રાજસિક અને સાત્વિક ધર્મ-ભાવવાળા મનુષ્યો વચ્ચે બીજો મહત્વનો ભાવ આ છે. રાજસિક સ્વભાવવાળા મનુષ્યો બીજાઓના કર્તવ્ય માટે ચિંતા રાખે છે. તેઓ એમ માનતા હોય છે કે હું મારું કર્તવ્ય બરોબર બજાવું છું. પણ બીજા લોકો પોતાને કરવા યોગ્ય કશું કરતા નથી. તેમને એમ લાગ્યાજ કરે છે કે મેં મારાથી બનતું તમામ કર્યું છે, પણ બીજા લોકો કાંઈજ કરતા નથી, અને મારા કાર્યમાં કશી મદદ આપતા નથી, અગર મારી સૂચના પ્રમાણે વર્તતા નથી. તેઓ બીજા પાસેથી મોટી આશાઓ રાખે છે, અને પોતાને કરવા યોગ્ય કરી લીધાનું શરૂઆતથીજ માની લે છે. પોતે પરમાર્થનાં કાર્યમાં મહેનત કરી તુટી મરે છે, તેમ છતાં તેની કોઈ ખબર લેતું નથી, અને તેને મદદ કરવા કોઈ બહાર પડતું નથી એ વિચારથી તે વારંવાર ગ્તાનિ અનુભવે છે હોય છે. સાત્વિક પ્રકૃતિસંપન્ન મનુષ્યો કોઈ કાળે આવી ફરીયાદ કરતા નથી. આવી બાબતમાં વિચાર કરવાની પણ તેમને કુરસદ મળતી નથી. મારું કામ કોઈ જીએ છે કે કેમ, અને કોઈ સહાય કરવા તત્પર છે કે કેમ તે વિષયમાં તેને કદી શંકા થતી નથી, કેમકે તે જાણતો હોય છે કે દરેક ઉચ્ચ કાર્યમાં ક્ષુદ્ર માનુષી સત્તા કરતાં અનંતગુણ ચઢીઆતી એક મહાન સત્તા તેને મદદ કરી રહેલી છે, અને તે તે કાર્યને સફળતા એ પહોંચાડવાની સંભાળ તે રાખ્યાજ કરે છે. સાત્વિક ધર્મ-ભાવથી પ્રેરાઈને કાર્ય કરનાર મનુષ્યોને લોકો વગર માગ્યે સહાય કરવા મંડી પડે છે. સહાયની પ્રેરણા કરનાર સત્તા આપણે નથી, પણ કોઈ જીવી અદૃશ્ય અનંત શક્તિમાન સત્તા છે, અને તે પોતાની ફરજ બરોબર સમજીને જ્યાં જોવી સહાય કરવી જરૂરની છે તે કાર્યે જ જાય છે એમ સત્વગુણ પ્રધાન મનુષ્યનો વિશ્વાસ હોય છે, અને તે વિશ્વાસને અનુરૂપ સહુ કાંઈ સ્વયં ઉપજી આવે છે. બીજાઓએ પોતાનું કર્તવ્ય બજાવ્યું છે કે નહીં તે વિચારવાને બદલે તે પોતાના કર્તવ્યની ખામીઓ માટે અધિક ચિંતાવાન રહે છે. અને દરેક પ્રકારની ખામીનું મૂળ પોતામાં શોધી તેને સુધારવા પ્રયત્ન કરે છે. તે દરેક અપુર્ણતા, ખામી કે વિષમતામાં પોતાનો અપરાધ શોધે છે, અને પાર-

નહાની નહાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાની જરૂર.

૨૭૩

કાના દોષોને પણ પોતાના ચારિત્ર્યની આંતરિક મહત્તાથી સુધારવાનો ઉદ્યોગ કરે છે. સહાયને તે યાચતો નથી, પણ પોતાના ગુણના પ્રભાવથી સહાયને તે આપોઆપ ખેંચી લે છે. લોકો તેને મદદ કરવા વગર ચાચ્યે તુટી પડે છે. કેમકે તેના આંતરિક પ્રભાવનું આકર્ષણ અમોઘ હોય છે.

આટલું વિવેચન કર્યા પછી વાચકને સહજ પ્રશ્ન થશે કે આ પ્રકારની સાત્વિક ધર્મ-ભાવનાની પ્રાપ્તિ કેવા પ્રકારે કર્યાંથી થાય ? ઉત્તર એજ કે એ સત્વની પ્રવર્તક સત્તા વિશ્વમાં અને આપણા અંતરમાં વ્યાપેલી છે તેનો આશ્રય લેવો; તેનું શરણ લેવું. જે જે આકારમાં જ્યાં જ્યાં તાપ માલુમ પડે તેનું આદિસ્થાન જેમ સૂર્ય છે તેમ જ્યાં જ્યાં સત્વનો પ્રકાશ દૃશ્યમાન થાય ત્યાં ત્યાં તેનું મૂળ તે પરમાત્મ સત્તાજ છે. તે આપણા અંતરમાં અને બહાર, સર્વ કાળમાં, સર્વ સ્થાનમાં, અનંત રૂપે કાર્ય કરી રહી છે. સર્વ પ્રકારના ધર્મ-જીવન, ધર્મ સમાજનું મંડાણ તે આદિ પરમ તત્વ ઉપર રહેલું છે. આપણો આત્મા, તે પરમાત્મ-સત્તાના મંગળ હસ્તમાં અત્યારે ધારણ કરાએલો છે, અને તેનો વિકાસ એ સત્તાના આધારેજ પ્રતિક્ષણે ચાલ્યા કરે છે, તે પરમતત્વનો આશ્રય લેવો, તેમાં હૃદયની અકપટ પ્રીતિ સ્થાપવી, તેની સાથે સંબંધ-સૂત્રથી સંકળાવું, તેની સાથે યોગ સ્થાપવો, તેને ભેટવું, તેમાં રમણ કરવું, તેમાં આપણી અહંતાને વિસર્જન કરવી, એ સત્વગુણની વૃદ્ધિ કરવાનો માર્ગ છે. આ માર્ગને શાસ્ત્રકારોએ અનેક રૂપે વર્ણવ્યો છે, હબરો અંથો દ્વારા તે સંબંધ-સ્થાપનનો માર્ગ દર્શાવ્યો છે. તેમાંથી આપણા અધિકારને અનુકૂળ એકાદ સાધનને હસ્તગત કરી ઈશ્વર બધી આપણે વળવું જોઈએ, ઈશ્વર-પ્રીતિ એ વીજળીથી ભરેલા તારના દોરડા જેવી છે. તે પ્રીતિરૂપ તારના દોરડા દ્વારા આપણે ઈશ્વર-તત્વમાંથી ઈશ્વરી ગુણો મેળવી શકીએ છીએ. પરમાત્મ સ્વરૂપમાં પ્રેમ અને શ્રદ્ધા એ મૂળ વાત છે. બીજું સર્વ તે પછી છે. એ બે વાત હોય તો બાકીનું સર્વ એની મેળે આવી મળે છે. આપણું કર્તવ્ય આથી સ્પષ્ટ છે. આપણે આપણાં હૃદયનાં સર્વ બળ પૂર્વક તે તત્વ પ્રત્યે પ્રેમ સ્થાપવો જોઈએ, અને તે દ્વારા સત્વની વૃદ્ધિ સાધવી જોઈએ. (અદેખાચી)

નહાની નહાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાની જરૂર.

(૧૮)

વિકુલદાસ-મૂ-શાહ.

નહાની નહાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવું એ પણ સહજતાને અર્થે એક આવશ્યક ગુણ મનાય છે. કેટલાક સમય પહેલાં એક અતુલ સંપત્તિવાન આપારીને પૂછ-

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વામાં આવ્યું હતું કે તેણે તેની સઘળી સંપત્તિ કેવીરીતે મેળવી ? શું તેને કેવળ અનુકૂળ સંયોગો મળ્યા કરતા હતા ? નહિ, કેમકે તેના અન્ય સાથીયોને પણ ઉત્તમમાં ઉત્તમ પ્રસંગો મળ્યા કરતા હતા. તો શું તેણે કેવળ પોતાના પરિશ્રમ વડે સફળતા મેળવી હતી ? હા, તેનો પરિશ્રમ કેટલેક અંશે સફળતા પ્રાપ્ત કરવામાં સહાયક અવશ્ય થયો હતો, પરંતુ સંપૂર્ણ અંશે નહિ; કેમકે એવા અનેક વ્યાપારીયો હતા જેઓ તેના કરતાં પણ અધિક પરિશ્રમ કર્યા કરતા હતા. તેની સફળતાનું સૌથી મહત્વનું કારણ એ હતું કે પોતાના વ્યાપાર સંબંધી ન્હાની ન્હાની વાતો તરફ કદિપણ એ પરવાઈ નહોતો કરતો. તે કહેતો કે ઘણા વ્યાપારીઓ હમેશાં થોડો ઘણો વિચાર કરીને યોજનાઓ ઘડવામાંજ સંતોષ માને છે અને ન્હાનાં ન્હાનાં આવશ્યક કાર્યોની પૂર્તિનો ભાર પોતાના અસાવધાન નોકરો ઉપર મૂકી દે છે, એથી કરીને અકૃતકાર્ય અને છે.

ઉપર્યુક્ત વાતોનો અનુભવ આપણને આપણાં દૈનિક જીવનનાં ઘણાંએક કાર્યોમાં થાય છે. કોઈ વિશેષ યોગ્યતાવાળા મનુષ્યની અસફળતાનું કારણ તો કેવળ એટલુંજ હોય છે કે તે ન્હાની ન્હાની વાતો ઉપર ઘણે ભાગે ઘૂણા કરતો હોય છે. તેનો આત્મા તેને મહાન કાર્યો કરવા પ્રેરિત કરે છે. કરેલાં કાર્યોનું સ્મરણ કરીને તેનું યોગ્ય હૃદય ઉત્સાહથી ઉભરાઈ જાય છે, પરંતુ તે મનુષ્ય પોતાના વિચારોને કાર્યરૂપમાં પરિણત કરતી વેળાએ તે કાર્યનાં ન્હાના ન્હાના, તુચ્છ અને શુષ્ક, કિન્તુ અત્યંત આવશ્યક અંગો પૂરા કરવામાં બેદરકાર રહે છે અને કદાચ માન-હાનિ સમજી તેને તણ દે છે. આ પ્રકારની સ્થિતિ જોઈને આપણે એટલું કહી શકીએ કે આ સંસાર એવા અનેક વિદ્વાન તથા લાયક મનુષ્યોથી ભરેલો છે, જેઓમાં કેવળ એ ગુણ જ નથી હોતો કે જે ગુણ સંસારમાં ખ્યાતિ મેળવવા ઇચ્છનાર બક્ષિઓમાં અવશ્ય હોવો જોઈએ. કોઈ ન્હાના અવગુણ અથવા દોષને લઈને તેની સમસ્ત યોગ્યતાઓ તેમજ વિશેષતાઓનો સમૂહ નકામો બની જાય છે. તેઓની સ્થિતિ એ નાચનારના જેવી થઈ જાય છે કે જે પોતાની નૃત્યકળામાં પૂરેપૂરો નિપુણ હોવા છતાં પણ સ્કેજ લંગડો હતો.

આવા મનુષ્યોજ હમેશાં પોતાના ભાગ્યની ફરિયાદ કર્યા કરે છે, પરંતુ વસ્તુ સ્થિતિ જોવાથી માલૂમ પડે છે કે તેઓ પોતાનાં જીવનના ન્હાનાં ન્હાનાં કાર્યો પૂરાં કરવામાં અસાવધાન બનવાથી અસફળ થઈ જાય છે, એટલા માટે સંસારમાં તેઓને પુનઃ કદિપણ કોઈ મહત્વનું કાર્ય સોંપવામાં આવતું નથી. સફળતાની પ્રાપ્તિ અર્થે એટલું તો નિતાન્ત આવશ્યક છે કે પહેલવહેલાં ન્હાની વાતો પર ધ્યાન આપવું. એટલુંજ નહિ પણ પ્રેમ પણ ઉત્પન્ન કરવો જોઈએ. આ નિયમનો તિરસ્કાર કરવામાં આવે તો પછી વિશેષ યોગ્યતા, ઉચ્ચ વિચાર અને ઉચિત ઉત્સાહથી પણ કાર્ય પૂરું થઈ શકતું નથી.

નહાની નહાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાની જરૂર.

૨૭૫

ખસ, અહિંઆજ કાર્ય કરતા મનુષ્ય અને ઉંઘતા ઉંઘતા વિચાર કરનાર મનુષ્યની વચ્ચેનો ભેદ જોવામાં આવે છે. સાહિત્ય ક્ષેત્ર તેમજ અનેક લલિત કળાઓમાં પણ સફલતા ત્યાં સુધી નથી મળી શકતી કે જ્યાં સુધી નહાની વાતો અને વિભાગો ઉપર વર્ષોસુધી સતત પરિશ્રમ પૂર્વક ધ્યાન આપવામાં નહિ આવે. જો કોઈ વકીલ પોતાના મુકદ્દમાની કોઈ નહાની વાત અનુપયોગી સમજીને યોગ્ય તપાસ ન કરે, જો કોઈ દસ્તાવેજ લખનાર એક ઉપયોગી સરતને તુચ્છ સમજીને ન લખે, જો કોઈ મકાન બાંધનાર દીવાલની જરાપણ નબળાઈની પરવા ન કરે, જો કોઈ લેખક પોતાનો લેખ એક ભેંવાર ન વાંચી જાય અને તેમાં વ્યાકરણ સંબંધી કોઈ ભૂલ રહેવા દે, અથવા કોઈ સેનાપતિ પોતાના સિપાઈઓમાંથી દશપચાસના શસ્ત્રો ભાંગ્યા તૂટ્યા રહેવા દે તો કેટલી અધિક અને નાશકારક હાનિ થવાનો સંભવ છે એનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની આવશ્યકતા નથી.

હુનિયામાં પ્રસિદ્ધ-પ્રાસ પુરૂષોનાં નામ કેવળ તેઓની સાર્વત્રિક યોગ્યતા અને પરિશ્રમ-શક્તિને લઈનેજ નહિ, પરંતુ નહાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાથીજ અમર થયાં છે. તેઓને પોતાનાં કાર્યના બારીક અંગોનું ધ્યાન ખાતાંપીતાં, ઉઠતાં બેસતાં, હાલતાં ચાલતાં સર્વ વખતે રહ્યા કરતું હતું. તે એટલે સુધી કે તેઓને સ્વપ્ન પણ તેનાંજ આવતા હતા. વોરન હેસ્ટીંગ્સના ભાઈ ડયુક ઓફ વેલિંગ્ટનનો હિંદુસ્થાનમાં તેના નિવાસ દરમિયાનનો ખરીતો જ્યારે પહેલ વહેલો પ્રકાશિત થયો ત્યારે તેની ભારત-સંબંધી લઠાઈઓનું વર્ણન વાંચીને તેના એક મિત્રે કહ્યું કે “કેમ ભાઈ વેલિંગ્ટન, હું સમજું છું કે ભારતવર્ષમાં તમારું મુખ્ય કાર્ય માત્ર ચોખ્ખા અને બળદ એકઠા કરવાનુંજ હતું.” વેલિંગ્ટને જવાબમાં જણાવ્યું કે “જરૂર, મારું કાર્ય એજ હતું, કેમકે જ્યારે મારી પાસે ચોખ્ખા અને બળદ મોજુદ રહેતા હતા ત્યારે સિપાઈઓ પણ રહેતા હતા, અને જ્યારે મારી સાથે માણસો રહેતા ત્યારે મને સારી રીતે માલૂમ પડ્યું કે હુશમનો કેવીરીતે જીતીને જઈ શકે છે.”

આપણા લોકોનું દષ્ટિ-કોણ કંઈક વિચિત્ર છે. જ્યાંસુધી શ્રી સ્વીન્દ્રનાથ ટાગોરને વિલાયતમાં નોબલ પ્રાઇઝ નહોતું મળ્યું ત્યાંસુધી આપણે તેમને મહાકવિ તરીકે સ્વીકાર્યા નહોતા. જ્યાંસુધી સ્વ. દાદાભાઈ નવરોજીનું પ્રશંસાપૂર્ણ ચરિત્ર વિલાયતના સમાચાર પત્રોમાં પ્રકાશિત નહોતું થયું ત્યાંસુધી આપણે તેમની યોગ્યતા નહોતી સ્વીકારી. જ્યાં સુધી કોઈ વિદેશી અમલદારે સ્વં ગોખલેજીની બાહોશ રાજનીતિ તરીકે પ્રશંસા નહોતી કરી ત્યાંસુધી આપણે તેમને અર્થશાસ્ત્રનિપુણ તથા ધુરંધર રાજનીતિ કુશળ શુદ્ધ તરીકે માનતા નહોતા. એ રીતે જ્યાં સુધી આપણા દેશનો કોઈ વેપારી આપણને તેના ખર્ચનામાં અતુલ સંપત્તિ બતાવે નહિ ત્યાં સુધી આપણે તેને ખુદ્દિમાન, કાર્યકુશળ, અને લાયક નથી માની શકતા. પરંતુ

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શું લક્ષ્ય-સિદ્ધિજ સફલતાપ્રાપ્તિની એક માત્ર કસોટી છે ? શું આપણે કાર્ય-સાધન-પ્રણાલીમાં તથા તેના અંતરંગ અંગ-પ્રત્યંગોમાં સફલતાનું બીજ નથી જોઈ શકતા ? જે જોઈ શકતા હોઈએ તો આપણને ઘટે છે કે આપણે લક્ષ્યનાં નામનીજ માળા જપવા કરતાં તેનાં સાધનના ન્હાનામાં ન્હાના વિભાગો ઉપર આવશ્યક ધ્યાન આપવું જોઈએ અને પ્રત્યેક પ્રસંગનો લાભ લેવો જોઈએ.

શાંતિપૂર્ણ કાર્યો અને વ્યવસાયોમાં જેવી રીતે ન્હાની ન્હાની વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાની આવશ્યકતા છે તેવીજ રીતે યુદ્ધ સંબંધી કાર્યોમાં પણ છે. જે મહાન વિજયવંત સેનાપતિનું નામ કોઈ દેશમાં અત્યંત ગૌરવ તથા અભિમાન સહિત લેવાય છે તે એક કૂહડો મારીને સેનાપતિ નથી બનતો, કેવળ તેના સારા સારા, મીઠા અને ઉદાત્ત વિચારો વડેજ તેને યશપ્રાપ્તિ નથી થતી. તેને સેના સંચાલનના-સોજન, વસ્ત્ર, જોડાં, શસ્ત્ર, સિંપાઈઓની આરોગ્યતા વિગેરેના-સંબંધની ન્હાની ન્હાની અનેક વાતો ઉપર રાતદિવસ ધ્યાન આપવું પડે છે. એક લાખ તુચ્છ વાતો ઉપર ધ્યાન આપવાથી અને એક લાખ હુકમો કરવાથી અનેક વાર ભયંકર નિરાશાઓની સામે થઈને તેને એકાદ વખત વિજય મળે છે. તેને પોતાના દેશબંધુઓના એ વચનો સાંભળીને કેવો સ્વર્ગીય આનંદ થતો હશે કે “ જીઓ, અમારા વીર અને વિજયી સેનાપતિ આવી પહોંચ્યા છે. ” પરંતુ એ મોહક વાક્ય સાંભળ્યા પહેલાં તેને અનેકવાર કાંટા અને કીચડમાં ચાલવું પડ્યું હોય છે, જીના ફાટી ગયેલા નકશાની સાથે મધ્યરાત્રિ સુધી ઝાંખી બત્તીના પ્રકાશમાં બેસીને બેહુદ માથાકૂટ કરવી પડી હોય છે. તેને જેવા તેવા કપડાં પહેરીને પુષ્કળ મચ્છરામાં જેવી તેવી જમીન ઉપર ભૂખ તરસની પરવા કર્યા બગર રાત્રિઓ ગાળવી પડી હોય છે.

ઉપર જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તેનું એક સારું ઉદાહરણ નેપોલીયન છે. તેની મહાન આશ્ચર્યકારક સફલતાનું શું રહસ્ય છે ? એ નહિ કે, તે પોતાનાં સર્વ કાર્યોની તુચ્છમાં તુચ્છ તપસીલો પોતેજ કરતો હતો. તે પોતાની નીચેના માણસોને કામ સોંપીને કદી પણ નિશ્ચિંત બેસતો ન હતો. એના સંબંધમાં એટલે સુધી કહેવામાં આવે છે કે તે વિશ્વવિજયી વીરશિરોમણીએ મનુરીનું કાર્ય પણ, જરૂર પડતાં, પોતે કર્યું હતું. તે પોતે એક સ્થળે લખે છે કે ન્હાનાં મોટાં સઘળાં કાર્યો સ્વયં કરવાથી અપૂર્વ આનંદનો અનુભવ થાય છે.

ન્હાનાં ન્હાનાં કાર્યોના સંયોગથીજ મોટું કાર્ય બને છે. મનુષ્ય પણ ન્હાને-થીજ મોટો થાય છે. રેતીના ન્હાનાં ન્હાનાં કણોથીજ અનંત સમુદ્રનો કિનારો બને છે. ન્હાના ન્હાના પાષાણ ખંડો અને વૃક્ષો વડેજ હિમાલય પર્વત બનેલો છે. અને મનુષ્યના સમસ્ત જીવનનું સુખ પણ, ન્હાની ન્હાની વાતો વગર શાથી બને છે ? ન્હાનાના આધાર વડેજ મોટાનું મોટપણુ ટકે છે. પોત-પોતાનાં ઉચિત સ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-જન્મ મહોત્સવ.

૨૭૭

મોટાનું મોટપણ ટકે છે. પોત-પોતાનાં ઉચિત સ્થાન તથા સમયમાં નહાની ચીજ પણ મોટી અને મહત્વપૂર્ણ હોય છે. એટલા માટે તેની અવહેલના અથવા તિરસ્કાર ન કરતાં તેના ઉપર ઉચિત ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. તે વગર સફલતાની આશા કરવી તે માત્ર દુરાશાજ છે. છેવટે અહિં આગળ વિર્મી જેન્યમ નામના એક લેખકના ઉપદેશપૂર્ણ શબ્દો ઉધૃત કરીને આ લેખ સમાપ્ત કરીએ છીએ. દૃઢ આશા અને વિશ્વાસ છે કે વાંચક બંધુઓ પોતાના જીવન-સંગ્રામમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવા માટે એ ઉપદેશ ઉપર અવશ્ય ધ્યાન આપશે.

“ Stretching out his hands to catch the stars, man forgets the flowers at his feet, so beautiful, so fragrant, so multitudinous and so various. ”

અર્થાત્ “ તારાગણ હસ્તગત કરવાની ઇચ્છા થતાં મનુષ્ય પોતાના હાથ ઉંચે આ કાચ તરફ લાંબાવે છે, પરંતુ તે પોતાના પગમાંજ નીચે પડેલાં સુંદર, સુગંધિત, અનન્ત, અને વિવિધ રૂપ ગુણયુક્ત મનોહર પુષ્પો ભૂલી જાય છે. ” થાલુ—

ૐ

॥ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-જન્મ મહોત્સવ. ॥

હરિગીત.

મૂદ્રિત અમારી આ સભા ગુરુરાયના શુભ નામથી,
નિજ જન્મ મહોત્સવ કાજ મળશે આજ અતિ આનંદથી;
કરવા ગુરુ ગુણ ગાન અતિ આરામ આતમ દર્શથી,
આનંદ વિજય સૂરિશને વંદન કરે ભવિ હર્ષથી.

વેલચંદ ધનજી.

૩૭૮

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

વીરના પુત્રોને વીરહાક.

ત્રણ જગતના સમગ્ર પ્રાણીઓને પરમ શાન્તિ પમાડનાર ભગવાન મહાવીરના ઓ વીર પુત્રો ! તમારી પૂર્વની જાહેરાતોને યાદ તો કરો ! જે વખત ભગવાન મહાવીર પિતા વિદ્યમાન હતા ત્યારે આ ભારતભૂમિમાં વીરના અનેક વીર પુત્રોએ ભગવાન વીરની વીરહાક વગાડી હતી. તે વખતે આ સમગ્ર ભારત ભૂમિમાં તેમજ અફઘાનીસ્તાન, ઇરાન, અરબસ્તાન, તુર્કસ્તાન, નેપાલ અને ભૂતાન આદિ દેશોમાં ચાલીશ કરોડ જેનો ભગવાન મહાવીરના નામનું સ્મરણ કરતા હતા, પણ અત્યારે તો ફક્ત નામનાજ કહેવાતા ત્રણે શ્રીરકાના બાર લાખ જેનો વીરનું નામ લઈ, તેનાજ સંતાનો આપસ આપસમાં લઢી સ્વાત્મશક્તિનો વિનાશ કરી રહેલા છે આમ જોઈ કયા વિચારશીલનું હૃદય દુઃખી થતું નહિ હોય ? અર્થાત્ દરેક વિચારશીલ સુસં પુરુષનું હૃદય દુઃખી થતું હશે. જેમ નિર્નાયક ટોળાની સ્થિતિ થાય તેવી અત્યારે જૈન શાસનની સ્થિતિ થઈ રહેલી છે. માટે ઓ વીરના વીર પુત્રો ! જોડલાવે વિભિન્ન થયેલી સ્વાત્મ શક્તિને એકત્ર કરી વીરહાક વગાડો કે જેથી કરી દરેક વીરનો વીરપુત્ર જૈન નિર્ભયપણે રહી નીડર રીતે સત્યના માર્ગે ચાલી પોતે જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરી શકે; પણ તેમ નહિ કરતાં અભિમાનના તોરથી પોતાનો કબ્જો સાચો કરવાની ખાતર સત્યમાર્ગનું ખુન કરી બીજા પવિત્ર આત્માઓને હલકો પાડી ખોટી રીતે સમાજને ખળભળાવી મુકીએ છીએ ને એક બીજાની અસત્ નિંદા કરી જગતની દૃષ્ટિએ જૈન સમાજને હલકો પાડી રહેલા છીએ. મુનિના પવિત્ર આચારને યાદ તો કરો ! એક અહેરાત્રિમાં નવ વખત “ કરેમિભંતે સામાધયં સંભવં ” ના પવિત્ર પાઠને ઉચ્ચાર કરવાવાળા ઓ વીરના વીરપુત્રો ! વીર મુનિઓ કયાં ગયા આપણા “ કરેમિભંતે સામાધયં સંભવં ” ના પવિત્ર પાઠો ? તેના તરફ જરા લક્ષ તો દો ! ને આપસ આપસમાં આ શાની લઢાઈ લઈ બેઠા છો ? તેનો વિચાર તો કરો ! ભગવાન મહાવીર આપણને વારંવાર સૂચના કરે છે ને કહે છે કે ચેતતા રહે જો. કોઘાદિ વિકાલ શત્રુઓ તમારો પરાભવ કરવાને માટે તમારી પાછળ આરે બાળુએ ધુમી રહેલા છે. માટે સાવધાન રહેશો. ફસાસો નહિ. તેમજ વળી બંને ટંક (સાંજ સવાર) ના પ્રતિક્રમણમાં ચોથા આવશ્યકની અંદર “ સ્વામેમિ સઘ્વ જીવે, સઘ્વે જીવા સમંતુ મે, । મિત્તિમે સઘ્વ મૂપસુ, વેરં મઝ્જં ન કેણહ ॥૧॥ ” શું આ પરમ પાવિત્ર અને વિશ્વબન્ધુને સૂચવનારા તેમજ વૈરાદિકના અભાવને દેખાડનાર પવિત્ર આશયને કોરે મુકી એકજ ભગવાન મહાવીરના નામનું સ્મરણ કરવાવાળા જેનો ત્રણે શ્રીરકામાં વિભિન્ન થઈ એક બીજાને નિંદવા તૈયાર થયા છીએ અને પૂર્વે જે અજબ આત્મશક્તિ હતી તેને પણ ગુમાવી બેઠા છીએ. માટે ઓ

વીરના પુત્રોને વીરહાક.

૨૭૯

જેનો ! ઉઠો ! જગત્ થાઓ ! ને કટિબદ્ધ થઈ હાથોહાથ મીલાવી વીરપુત્રો તમે એકત્ર થાઓ ! જરા જગત્ તરફ દૃષ્ટિ તો કરો ! મીઝાં અને મહાદેવ કોઈ કાળે એક થાય નહિ, છતાં એકજ ગાંધીજીના આત્માએ પોતાની કેળવેલ શક્તિદ્વારા હિંદુ અને મુસલમાન બન્ધુઓને એકત્ર કરવાને પ્રયાસ કર્યો તો તે અમુક અંશમાં ફળીભૂત થયો છે, તો શું મહાવીરના નામનું સ્મરણ કરવાવાળા જેનોને એકત્ર કરવાને માટે કોઈ મહાવીર પુત્ર કટિબદ્ધ નહિ થાય ? અત્યારે જૈન સમાજમાં ગચ્છાદિક ગ્રંથોએ અનેક પ્રકારે જૈન સમાજનું નુકસાન કરેલ છે, તેનો ઇતિહાસ તપાસીએ તો ખરી માહિતિ (ખબર) આપણને મળી આવશે, ગચ્છાદિક ગ્રંથોને માટે આનંદધનજી મહારાજજીએ ચૌદમા અનંતનાથજી ભગવાનના સ્તવનમાં કહેલ છે કે “ગચ્છના ભેદ બહુ નયણ નિહાળતાં તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે, ઉદરભરણાદિક નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નદીઆ કળિકાળ રાજે ॥ ધાર૦ ॥ ૩ ॥ આ ગાથાનો મિચાર કરવાવાળા બળ્ય જીવાત્માઓને ગચ્છાદિકગ્રંથો હોવા ન જોઈએ. છતાં દેખાય છે, તો કાળનીજ બલીહારી છે. આ પંચમ કળિકાળ ! હવે તો જૈન સમાજને રાગદ્વેષાદિની પ્રકૃતિઓથી છોડા ! તેં ઘણી કરી. કરવામાં બાકી રાખી નથી. એક સમય એવો હતો કે આ સમય ભારત ભૂમિમાં જૈનધર્મ એક રાષ્ટ્ર ધર્મ તરીકે પ્રવર્તતો હતો, પણ ચાલુ જમાનામાં અંદર અંદરના કલેશોને લઈને તેમજ સંકેત્ય ભાવનાને લઈને જેનો જૈનેતર ધર્મમાં ચાલ્યા ગયા ને અત્યારે પણ જેનો, જૈનેતર અને વૈષ્ણવ ધર્મમાં ભય છે તેનો આ વીરપુત્રો, વીરમુનિઓ ! કાંઈ ખ્યાલ આપો. ભગવાન મહાવીરે તો શાસનની તમામ સત્તા આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને મુનિઓને આપેલી છે ને ફરમાન પણ કરેલ છે કે દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ અને ભાવ દેખી જૈન મુનિ (સાધુ) આ જૈન શાસનની ઉન્નતિ (વધારો) થાય તેમ સત્યમાર્ગે પ્રવૃત્તિ કરે. માટે આ વીર યોદ્ધાઓ ! વીર મુનિ (સાધુ) આ જગત્ પોતાની ઉન્નતિ કરવા વીજળીના વેગે આગળ ધસી ગમન કરી રહેલું છે તે તરફ દૃષ્ટિ આપશો ! અત્યારે તો પ્રથમ દૃષ્ટિએ જેનોની અંદર રહેલા પેટા ભેદોને દૂર કરી પ્રેમથી એકત્ર થઈ પછી એવી વીરહાક ગબવો કે તમામ ભૂમિની અંદર (ભારત ભૂમિમાં) વીરના ખરા તત્ત્વોનો પ્રચાર થાય ને જગત્ના જીવો પણ અપક્ષપાતપણે ગૃહજી કરે તેમજ જૈન મુનિ (સાધુ) ઓની અંદર આત્મ શક્તિ કેવી છે તેને જોઈ જૈનેતર અને જમતના લોકો જૈન તત્ત્વો ગૃહજી કરી યથાર્થ જૈન બને. ॐ શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ: સુરેષુ કિં બદ્ધના.

લી. સ્વદેશ (આર્ય) વૃત્તધારી વીરપુત્ર ન્યાયવિજયજી,

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિષય વાસના.

(રચનાર-છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી, વેજલપુર, ભરૂચ.)

(પદ.)

- વિષય વાસના તજ તું પ્રાણી, વિષ હળાહળ જાણી રે;
મનુષ્ય જન્મ શિદ્ધ એજે ગાળે, કરી લે કાંઈ કમાણી રે. ૧ વિષય વાસના.
- પાંચ ઇંદ્રિયા ત્રેવીશ વિષયો, સદા કાળ તેં સેવ્યા રે;
તોય ન તૃપ્ત થયો તું પ્રાણી, પાશબંધ જકડાયા રે. ૨ વિષય વાસના.
- હરણ, હાથી ઇત્યાદિક જીવો, ઇંદ્રિય સુખમાં રાચી રે;
વિષય વેદના દેહ વેડી, મરણ શરણ લે જાચી રે. ૩ વિષય વાસના.
- હુતાશનીમાં કાષ્ટ હોમતાં, કદીએ તૃપ્ત ન થાએ રે;
વિષય વાસના તેવી જાણો, જયમ સેવો ત્યમ વાધે રે. ૪ વિષય વાસના.
- વિષય સેવતાં લાગે મીઠા, પરિણામે દુઃખદાયી રે;
અનાદિ કાળના અભ્યાસે તું, રાચી રહ્યો લપટાર્ધ રે. ૫ વિષય વાસના.
- દુર્લભ એવો મનુષ્ય જન્મ તે, વગર વિચારે હારે રે;
દિવ્ય સુખને ભોગે ભોળા, અદ્ય સુખ શું ધારે રે. ૬ વિષય વાસના.
- પૂર્વ પુણ્યથી પ્રાપ્ત થઈ છે, સામગ્રી સુખકારી રે;
પાછળથી પસ્તાવો થાશે, જેતું જશે હારી રે. ૭ વિષય વાસના.
- ચાર ગતિમાં દ્વાર મોક્ષનું, સમજી લે આ કાયા રે;
સ્થાયી સુખ નીચજવા કાળે, તજ તું મોહ ને માયા રે. ૮ વિષય વાસના.
- શાંભો થઈ તું શિદ્ધ ગુમાવે, લાખેણો આ લ્હાવો રે;
ફરી ફરી નહિ હાથે ચઢશે, અમુલ્ય અવસર આવો રે. ૯ વિષય વાસના.
- વચન વીરનાં ઉરમાં ધારી, સફળ કરી લે ફેરો રે;
અવગણના કરતાં તું હારીશ, નૌતમ નરભવ હીરો રે. ૧૦ વિષય વાસના.
- સાધુ સંતને જ્ઞાની જનો સહુ, વિષય વાસના ત્યાગે રે;
સમાગમ એવા સંત જનોનો, છગન નિશ્ચિન માગે રે. ૧૧ વિષય વાસના.

આપણી ધાર્મિક સંસ્થા-‘શ્રી જૈન સંઘ’ની સત્તા.

૨૮૨

આપણી ધાર્મિક સંસ્થા-“શ્રી જૈન સંઘ” ની સત્તા.

આપણી આ સંસ્થા લગભગ અઢી હજાર વર્ષથી તો નિયમિત ચાલે છે. એટલું આપણે જાણીએ છીએ એટલે ભગવાને તીર્થની સ્થાપના કર્યા પછી આ સંસ્થા ગામેગામ અને શહેર શહેર પોતાનું કામ બજાવે જાય છે.

આ ધાર્મિક સંસ્થા છે અને નાતોની સંસ્થાઓ સામાજિક સંસ્થા છે, હરકોઈ જૈન નામ ધરાવનાર ઉપર આ સંસ્થાની સત્તા છે અને જૈન નામથી ચાલતી દરેક સંસ્થાઓની જવાબદારી અને અંતિમ સત્તા આ સંઘ સંસ્થાની છે. અને કોઈપણ જૈન નામે કરવામાં આવતા કાર્યોમાં સીધી કે આડકતરી રીતે આ સત્તાની પરવાનગી ન હોય તો તે થઈ શકેજ નહીં. જૈન ધર્મ માની જૈન નામ ધરાવનાર દરેક સ્ત્રી, પુરૂષ, કે બાળક બાળીકા આ સંસ્થાના સભ્યો છે. નાતો એ ધાર્મિક સંસ્થા નથી પણ એ સામાજિક (સાંસારિક) સંસ્થાઓ છે.

આપણા સંઘોના બંધારણો નીચે પ્રમાણે હતા. એક સંઘપતિ, (પ્રમુખ) પટેલીયા અથવા ચોવટીઆ અને પંચાતીઆ (કાર્યવાહક કમીટીના સભ્યો) કોટવાળ, ભંડારી (ખજાનચી) આવી જાતની વ્યવસ્થા હોય છે. અને જાત મહેનત કે બીજા મોટા કાર્યોમાં દરેક સહકારથી સાથે મળી કામ પાર પાડતા હતા.

મધ્ય કાળમાં જૈનો સત્તાધારી હતા. ગમે તે પ્રદેશમાં જાઓ, પણ જ્યાં બે-પાંચ કે પચ્ચીશ ઘર હોય ત્યાં પણ સુખ્ય નાગરિક તરીકે જૈનો હતા. તેના કેટલાક અવશેષો હાલ પણ જણાય છે. એ હીસાએ શહેરના સામાજિક સવાલોમાં પણ જૈનો આગેવાની ભર્યો ભાગ લેતા હતા, તેથી નગરશેઠ તરીકે સ્વીકાર થતો હોય. એટલે નગરશેઠ અને સંઘપતિ એ બે પદવી એકજ હોંશીયાર વ્યક્તિને મળતી હતી. નગરશેઠ પદવી એ શહેર તરફથી સામાજિક પદવી છે અને સંઘપતિ એ ધાર્મિક સંસ્થાની પદવી છે. આ બન્ને પદવીનું કાર્ય જુદું જુદું હોય છે; છતાં એકજ વ્યક્તિને બન્ને અધિકાર હોવાથી વખતે વખતે સેળસેળ થઈ જાય અથવા લોકોને સેળસેળ જેવું જણાઈ આવે.

સંઘપતિને પોતાના વહીવટમાં મદદ કરવા માટે બીજા કાર્યવાહકોની મદદ જોઈએજ, તેથી તે વખતે જે જે આગળ પડતા અને કાર્યક્રમ પુરૂષો હોય તેને ચુંટવામાં આવતા હતા. તે ઘણે ભાગે પોતાની નાતના આગેવાન હોય અને, ઘણે ભાગે નાત ઉપર કાબુ ધરાવતા હોય, આવા લાગવગવાળા માણસો સંઘની સંસ્થામાં કાર્યવાહકો હોય તો સંઘ સંસ્થાની મજબુતી સારી રહે, એમ સમજીને તેઓને તે કમીટીમાં દાખલ કરવામાં આવતા હતા. પણ વાંચક બંધુએ એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું કે બન્ને કાર્યો જુદા છે. બંને અધિકારી વ્યક્તિઓ એકજ છે; છતાં તેણે

૨૯૨

મીઆતમાનંદ પ્રકાશ.

અંધની ધાર્મિક સંસ્થામાં ધાર્મિક દૃષ્ટિથી કામ કરવાનું હોય છે અને નાતની સંસ્થામાં સામાજિક દૃષ્ટિથી કામ કરવાનું હોય છે.

આ ઉપરથી મને એક નિયમ એ સૂઝે છે કે-ધાર્મિક ગુન્હો કરે તે સંઘ બહાર ગણાય, અને સામાજિક (નાતનો) ગુન્હો કરે તે નાત બહાર. સંઘ બહાર હોય તે નાત બહાર ન ગણાય અને નાત બહાર હોય તે સંઘ બહાર ન ગણાય.

આ રીતે કેટલાક ભાઈઓ એમ કહે છે કે-સંઘમાં કે નાતમાં એકદુશ્ચુ સત્તા હોય છે, પણ તેમ નથી, તેમાં પ્રતિનિધિ તત્વ ખાસ છે. દરેક આગેવાનને રીતસર બોલાવવા પડે છે. તેની ગેરહાજરીમાં કે સમ્મતિ મળ્યા વિના કોઈપણ ઠરાવ પસાર થઈ શકતો નથી. એટલે એકદુશ્ચુ સત્તા નથી હોતી. પણ આપણને એકદુશ્ચુ સત્તા જેવું લાગે છે, તેનું કારણ દરેક ખાખતનો આધાર વિશ્વાસ ઉપર વધારે હોય છે. આગેવાનો મોટે ભાગે લાગણીવાળા અને હોંશીયાર તથા ખાહોશ હોવાથી અને જે જે સારા કામો કરે, તેમાં વિરોધ કર્યા વિના દરેક અધિકારીઓની ગર્ભિત સમ્મતિ ગણી આગેવાનો ઉપર વિશ્વાસ પડી ગયેલો હોવાથી તેમજ વિશ્વાસ ઉપર દરેક કામો નબત્તા હોવાથી, જે એક કરે તે સૌ કબૂલ રાખતા હતા, તેથી લાંબે વખતે કોઈ કોઈ સ્થળે સત્તાનો દુરુપયોગ પણ થયો હોય, તેનો લાભ લઈ પાશ્વિ માત્રોના સંસ્કારથી આપણે તેના સારા તત્વો ન સમજી શક્યા, તેથી તેમની ભૂલોનું કાઢવા લાગ્યા છીએ.

એ ઉપરથી આપણા બંધારણમાં વ્યવસ્થા ચોક્કસ છે. બજમ એટલે સભા-મંડપ, ગોર એટલે ખાનગી કારભારી, બહોર ખખર વિગેરેના ખર્ચો નહીં. સાદાઈ અને સીધું કામ, બેગા થાય, સૌ બોલે એટલે દરેકને બોલવાનો અધિકાર છે. એમ જાણીત થાય છે. દરેક સામાન્ય મેમ્બરોને પણ અભિપ્રાય આપવાનો અધિકાર તેમાં કબૂલ રાખેલો છે. એક એક સભા આખી રાત સુધી ચાલે તેમાં કામને પાર ચાલીને ઉઠવાની મક્કમતા સમાયેલી છે. લાંબા વખત સુધી કેસ ચાલ્યા કરે અને અર્થોચિત્ત કરે, એ વ્યવસ્થા નથી. આ રીતે બંધારણવાળી સંસ્થા હજારો વર્ષથી ચાલી આવે છે. માત્ર હાલના શિક્ષણ અને હાલના જમાનાની ખોટી અસરને પરિણામે તેની રીતભાત અને બંધારણોના નિયમો માત્ર આગેવાનોને મોટે રહેલા હોય છે. પણ કાગળ ઉપર નહીં હોવાથી હાલની ઉછરતી પ્રજા, કે સુધારામાં માન કરાવતી પ્રજા તેના મુખ્ય તત્વથી અજ્ઞાત છે અને તેથી તેની ભૂલોનું જોવામાં આવે છે.

આ ઉપરથી તેમાં ભૂલો કે દોષો ન હોય, તેવું સાબિત કરવા માગતો નથી, મને તો કંઈક ઘસાયેલા સિક્કા જેવી આપણી સંઘ સંસ્થા લાગે છે. ઘસાયેલા સિક્કા ઉપર કેટલાક અક્ષરો કે મહોર-છાપ ઘસાઈ ગયા હોય, આપણે ન બાંચી શકતા હોઈએ; પરંતુ તે કેવળ ફેંકી દેવા જેવું પતડું નથી, સિક્કો તો ચોક્કસ છેજ. એમાં બદલી શકાય તેમ નથી. તે રીતે આ સંસ્થાને પણ ચોક્કસ બંધારણ છેજ.

પ્રભુદાસ બહેચરદાસ પારેખ-પાટણ.

ચર્ચા પત્ર.

૨૮૩

ચર્ચાપત્ર.

નોટ—અમારા ચૈત્ર માસના અંકમાં “ સમયના પ્રવાહમાંથી કંઈક ” એ મથાળાના વિષયમાં મહેસાણા પાઠશાળાની ઉત્પત્તિ માટે તથા ભવિષ્યમાં તેમાં સુધારા વધારા અછ કેમ વધારે સારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરે તે માટે, અમોને મળેલી હકીકત ઉપરથી માત્ર સૂચના રૂપે જે લખવામાં આવેલ છે તે સંબંધમાં તે સંસ્થાના સેક્રેટરી શ્રીયુત વેણીચંદભાઈ તરફથી જે ખુલાસો અમોને મળ્યો છે તે તેઓશ્રીની મરજી અનુસાર નીચે મુજબ પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

(માસિક-કમીટી)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના માનવંતા તંત્રી સાહેબ !

નીચેના લખાણને ન્યાયની ખાતર આપના પત્રમાં પહેલીજ તકે સ્થાન આપશો.

આપના પ્રસિદ્ધ માસિકના ચૈત્ર માસના અંકમાં ‘ સમયના પ્રવાહમાં કંઈક ’ એ મથાળા નીચેના લેખમાં આપે જે હકીકત લખી છે તે સંબંધમાં કેટલોક ખુલાસો કરવા રબા લખ્યો છીએ, જેથી આપની તથા માસિકના વાંચનારાઓની ગેરસમજ દૂર થાય.

ધાર્મિક કેળવણીની મંદ સ્થિતિના સંબંધમાં આપના લખાણને અમે મળતાં છીએ. તેમાં ધાર્મિક શિક્ષકોની ખામી સાથે જૈનશાળાઓના આગેવાનોની ઉપેક્ષા, એ પણ કારણભૂત છે.

મહેસાણા પાઠશાળાએ હરેકે હરેક શાળાઓને શિક્ષકો પૂરા પાડવાનો ઇબ્દરો રાખ્યો નથી. જ્યારે શિક્ષકોની ખામીજ અનુભવાય છે તો પછી તે ખામી પૂરવા આત્માનંદ સભા કે કોઈપણ પ્રચલિત સંસ્થા પ્રયત્ન કરે અગર કોઈ બક્તિ નવી સંસ્થા જોલી તે ખામી પૂરે તો મહેસાણા પાઠશાળા તેની આડે આવતી નથી.

મહેસાણા પાઠશાળાએ ધાર્મિક શિક્ષકો તૈયાર કરેલા સમાજના બહુવામાં નથી આવ્યા, એમ આપ લખો છો તેથી અમને બહુજ વિસ્મયતા લાગે છે. આના ઉત્તર રૂપે આ સાથે લિસ્ટ બીડયું છે તે વાંચી વાકેફ થશો. આ લિસ્ટ પાંચ વર્ષ પહેલાનું છે એટલે પાંચ વર્ષમાં જે શિક્ષકો તૈયાર થયા છે તેની સંખ્યા એમાં નથી. તૈયાર થયેલા શિક્ષકો પૈકી કેટલાકોએ વેપારી લાઇન લીધી છે એટલે શિક્ષકોની ખામી રહે એ સ્વાભાવિક છે અને તે રહેવાનીજ. અને હવે તો ધાર્મિક શિક્ષક થવાની લાઇન લેવા તરફ લોક રૂચિ ઘણી ઘટી ગઈ છે તેનાં અનેક કારણો છે. એક તો એ લાઇન લેનાર દીક્ષા લઈ લેશે તો ? એવી મા આપને બીતિ રહે છે. બીજું ધર્માદા ખાતાઓની નોકરી કરાવવાનું તેઓ પસંદ કરતા નથી. ત્રીજું જેવો વેપારી લાઇનમાં ચાન્સ વધે છે તેવો એ લાઇનમાં ચાન્સ વધતો નથી. વળી ગવરમેન્ટની પેટે મહેસાણા પાઠશાળા પાસે લાખો રૂપીયાનું ફંડ નથી કે જેને આધારે ધાર્મિક શિક્ષકોના ટ્રેડ પોતે પ્રતિવર્ષ વધાર્યા કરે.

મહેસાણા પાઠશાળાએ શિક્ષકોનો જે ફાળો આપ્યો છે તેવો બીજી કઇ સંસ્થાએ આપ્યો છે તે વિચારશો તો અવશ્ય આપને તેને માટે હર્ષ બહેર કરવો પડશે. અમારું તો એમ માનવું છે કે મહેસાણા પાઠશાળા જેવી હિંદના બિન વિભાગમાં બીજી દશ સંસ્થાઓ હોય તોજ શિક્ષકોની ભૂખ ભાંગી શકે.

મોકલેલું લિસ્ટ ખારીકીથી વાંચશો તો આપને ખાત્રી થશે કે આ સંસ્થામાં અભ્યાસ કરી કેટલાક સમર્થ મુનિવરો અને કેટલાએક પંડિતો પણ થયા છે. મુનિવરો આત્મ-કલ્યાણ કરી સારા સંસ્કાર પાડી અનેકનું હિત કરી શકે. પંડિતો એટલે કાશીના જેવા ખાલી વાદવિવાદ કરનારા નહિ. શાસ્ત્ર એવાઓને પંડિત તરીકે સ્વીકારતું નથી. પણ પ્રભુની આજ્ઞામાં રહી જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉભય માર્ગનું સેવન કરી પ્રજાને સુધારી શકે, સુધરવાના માર્ગ બતાવી શકે, એવાઓજ પંડિત તરીકે સ્વીકારી શકાય, અને આ દિશામાં થોડે અંશે પણ આ સંસ્થાએ કામ કર્યું છે તો એને અમે તથા અમારા દ્રવ્ય સહાયકો પણ દ્રવ્યની સફળતાજ થયેલી માને છે અને તેથીજ અમને આર્થિક મદદ મળવી ચાલુ છે. સાર વસ્તુ હંમેશાં થોડીજ હોઈ શકે; પછી તે દ્વારા તેનો ફેલાવો થાય તો એમાં થયેલો દ્રવ્ય વ્યય નિષ્ફળ કેમ કહેવાય, એનો આપ પોતેજ તટસ્થ વૃત્તિથી વિચાર કરશો.

અહીંથી તૈયાર થઈ બહાર પડેલા શિક્ષકો મોટા ભાગે સારા સંસ્કારવાળા તથા શ્રદ્ધાળુ નીવડ્યા છે એટલે અમે તો આ લાભ જેવો તેવો માનતા નથી; કારણ કે સદાચાર હીન વિદ્વાન કરતાં સદાચારી એછા જ્ઞાન વાળાઓને જ્ઞાનીઓ વખાણે છે અને તેથીજ અમે તેવાઓને ખાસ મહત્વ આપવા લલચાઈએ છીએ. બીજી તૈયાર થયેલી સંખ્યાના પ્રમાણમાં ખર્ચ પણ બહુ ઓછું થયું છે, એ આપ અમારા આજ સુધીના રિપોર્ટ જેવાથી બાણી શકશો.

દોઢ વર્ષ પહેલાં અમારા કેળવણી ખાતાના પરીક્ષક મી. દુર્લભદાસ કાળી-દાસ અત્રે પાઠશાળામાં કોઈ વિદ્યાર્થી ન હોવાથી વિદ્યાર્થીઓને શોધવા નીકળ્યા, એમ આપ લખો છો, એ હકીકતથી અમને ઘણુંજ સંખેદાશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થયું છે. આ બાબત આપે તપાસ કર્યા પછી લખી છે કે કોઈએ ઇર્ષ્યાબુદ્ધિથી આપના તરફ ગપગોજેટ મોકલ્યું હોય અથવા સાંભળ્યું હોય તેના આધારે લખી છે, તેનો ખુલાસો કરશો. કારણકે અત્રે તો દોઢ વર્ષ પહેલાં ખાસી એક, બે, ત્રણ નહિ પણ ૩૧ અંકે એકત્રીશ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા હતી જે અત્રેનું રજીસ્ટર પત્રક તથા વાર્ષિક રિપોર્ટ સ્પષ્ટ કહી આપે છે.

અમારી મદદમાં તથા અમારા હાથ નીચે કાર્યકુશળ માણસો સ્થાનિક તથા બહારગામના છે કે નહિ ? એને માટે કૃપા કરી આપ પોતે અગર આપના તરફથી એક પ્રતિનિધિને અત્રે અમારા ખર્ચે ફક્ત ૨-૩ દિવસને માટે મોકલો એટલે

ચર્ચા પત્ર.

૨૮૫

તેમના દ્વારા ખરી હકીકતથી આપ વાકેફ થઈ શકશો. કારણકે આ બાબતમાં દૂર રહીને અમે કાંઈ લખીએ એથી આપના હૃદયને સંતોષ થશે નહિ તેમજ તેમ કરવાથી આત્મલાઘા કરવાનો પણ ભય ઉભો થશે. કાર્યકુશળ માણસો વિના સંસ્થા તથા મંડળનાં કામકાજ કેમ ચાલતાં હશે, એનો આપજ જરા ઉંડા ઉતરી ખ્યાલ કરશો. આપના લખાણનો અર્થ તો એમજ થાય છે કે વેણીચંદ એકલાજ કામ કરનાર છે અને બીજાનું કોઈજ નથી. કોઈપણ જમાનામાં આવી સ્થિતિ નભે ખરી ?

હાલ માણસોની વ્યાજબી લલામણ તથા સમયના પ્રવાહને માન આપી અમે આ સંસ્થામાં કેટલોક વખત થયા નામું, ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી વિષયો પણ દાખલ કર્યા છે, તેને માટે અધ્યાપકો ગોઠવવામાં આવ્યા છે. જેને પરિણામે હાલ આ સંસ્થામાં ૩૯ વિદ્યાર્થીઓ છે. આથી આ સંસ્થાની જાહેરાતથી અથવા પ્રગતિ તથા અમે અમારા મતેજ નહિ ચાલતાં બીજાઓના અવાજને પણ માન આપીએ છીએ, એમ આપ જોઈ શકશો.

અમે અમારી બુદ્ધિ માટે ક્યારેય પણ ગર્વ કર્યો નથી અને કરતા નથી. સંઘના અમે દાસ છીએ, અમારો વહીવટ ખામી વગરનો છે, એમ પણ અમે કોઈ દિવસ કહ્યું નથી. શક્ય પ્રયત્ન અમે કર્યો છે અને કરીએ છીએ. મનુષ્યનું કામ પ્રયત્ન કરવાનું છે, તેનું ફળ મળવું દૈવાધીન છે. અમે તો હજી પણ આ સંસ્થાના ઉદ્દેશની સિદ્ધિ કરનારા ચારિત્રવાન આત્મભોગી બંધુઓને અમારે ખર્ચે અત્રે પધારી કામ કરી બતાવવા આમંત્રણ કરીએ છીએ. અને અમને સંસ્થાનો ઉદ્દેશ સિદ્ધ થતો જણાશે, અમારું હૃદય એ બાબતમાં સાક્ષી પૂરશે તેજ વખતે અમે નિવૃત્ત પરાયણ થવામાં વિલંબ કરશું નહિં. તેવી ઇચ્છાવાળાઓએ ખુશીથી અત્રે પધારવું. ઉદ્દેશથી વિરૂદ્ધ દિશામાં કામ કરનારને માટે અમારી મુદ્દલ સહાનુભૂતિ નથી. તેમ થવા દઈએ તો અમે સમાજે અમારામાં મૂકેલા વિશ્વાસનો ભંગ કર્યો, એમ માનીએ છીએ, જેને કોઈપણ વિચારક ટેકો ન આપી શકે. ઉદ્દેશને અનુકૂળ રહી, કામ કરી. પરિણામ બતાવનારને, યોગ્ય સમયે અમે ખુશીથી વહીવટ સોંપીએ. તેવી પરિસ્થિતિને અમારે ગમે તેને વહીવટ અમારાથી સોંપી શકાય નહિં કારણકે ખાલી આમ કરવું જોઈએ અને તેમ કરવું જોઈએ, એટલુંજ માત્ર જટપનારમાં અમને વિશ્વાસ નથી. બોલવું એ એક વસ્તુ છે અને કામ કરી બતાવવું એ બીજી વસ્તુ છે, અને એમાં આકાશ પાતાળ જેટલું અથવા રવિબદ્ધોત જેટલું અંતર છે, એ આપ ક્યાં નથી જાણતા ?

આ પાઠશાળામાં સાધુ સાધ્વીજી મહારાજો પણ વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષ વગેરેનો અભ્યાસ કરે છે અને તેમને માટે કુશળ પંડિત શિક્ષકોમાં આવ્યા છે જેને પરિણામે સમર્થ વ્યક્તિઓ તૈયાર પણ થઈ છે, એ હકીકત તરફ આપનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

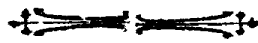
૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપે લેખ લખવા અગાઉ અમને પત્ર લખી અગર હાલમાંજ અમે ભાવન-ગર આવ્યા ત્યારે રૂબરૂ ખુલાસા મેળવવાની જરૂર હતી. સમજી માણસો તો આવો જ સુંદર માર્ગ અપત્યાર કરે. સહસા લેખ બહાર ન પાડી દે.

પ્રાંતે સફલાવે ટીકા કરનાર તરફ અમારું માન છે અને અસફલાવે ટીકા કરનાર તરફ અમારી ઉપેક્ષા છે, એટલું જણાવી અત્રે વિરમીએ છીએ, સં. ૧૯૭૬ ના ચૈત્ર વદ ૧૨ ગુરુવાર, મહેસાણા.

લી૦ શ્રી સંઘનો યઃકશ્ચિત્ત સેવક,
વેણીચંદ સુરચંદના પ્રણામ વાંચશો.

વર્તમાન સમાચાર.

પ્રાતઃસ્મરણીય ન્યાયાંમોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદમૂરિ (શ્રી આત્મારામજી) મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથી નિમિત્તે પ્રથમ જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ આ સભા તરફથી શ્રી સિદ્ધાયજી પવિત્ર તીર્થ ઉપર કે જ્યાં આ પૂજ્યપાદ ગુરુરાજની મોટી ટુંકમાં દેરી છે, ત્યાં દર વર્ષે મુજ્ય જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. દર વર્ષે પ્રમાણે આ સભાના સુમારે પચાસ સભાદોએ ત્યાં જઈ પૂજા બજાવી હતી. સુંદર આંગી મોટી ટુંકમાં શ્રી આદિનાથ પ્રભુ, શ્રી પુંડરીકજી મહારાજ અને ગુરુરાજની મૂર્તિને રચાવી હતી. ભાવના ભાવી દેવગુરુ પૂજા ભક્તિ વગેરે કર્યું હતું. સાંજના સ્વામિવાત્સલ્ય પણ સામાન્ય રીતે કર્યું હતું. એ રીતે ગુરુભક્તિ કરી હતી. દર વર્ષે મુજ્ય આ વર્ષે પણ પ્રથમની કબુલત મુજ્ય જામનગર નિવાસી શેઠ મોતીચંદભાઈ હેમરાજના તરફથી આર્થિક સહાય મળતી હોવાથી સ્વામિવાત્સલ્ય તેમના તરફથી કરવામાં આવ્યું હતું.

સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.

બીજા જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ આ સભાને સ્થાપન થયાં સતાવીશ વર્ષ પુરાં થઈ અઢાવીસમું બેસતું હોવાથી, દર વર્ષે મુજ્ય વાર્ષિક મહોત્સવ સભાના મકાનમાં પ્રભુજી પધરાવી દર વર્ષે મુજ્ય કરવામાં આવ્યો હતો. સવારમાં પ્રભુજી તથા પૂજ્યપાદ ગુરુરાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજની છબી પધરાવી વાસણેપથી સવારના પ્રથમ પૂજન તથા સ્તુતિ કરવામાં આવી હતી. ત્યાર બાદ વાજાંત્રે સાથે શ્રી નવપદજીની પૂજા બજાવવામાં આવી હતી. સાંજના વોરા હડીસંગલાઈ ઝવેરચંદ તરફથી સ્વામિવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ પ્રમાણે દર વર્ષે મુજ્ય વાર્ષિક મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

(નોંટ):—દર વર્ષે જેઠ માસ એકજ આવતો હતો જેથી જયંતી તથા વાર્ષિક મહોત્સવ સાથે થતા હતા. આ વર્ષે એ જેઠ માસ હોવાથી તેમજ પ્રથમ જેઠ માસની શુદ્ધ ૭ ની રાત્રીના (સં. ૧૯૫૨ ની સાલમાં) પૂજ્યપાદ ગુરુરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયેલ હતો, જેથી મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજની આજ્ઞાનુસાર જયંતી પ્રથમ જેઠમાં અને સંજાનું સ્થાપન તેજ સાલના બીજા જેઠ માસમાં થયેલું હોવાથી વાર્ષિક મહોત્સવ બીજા જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ આ વર્ષે ઉજવવામાં આવેલ છે. હવે પછી અને સાથે થશે (એકેદરીઓ).

વર્તમાન સમાચાર.

૪૮૭

“ જયન્તિ મહોત્સવ ”

વીકાનેર—પ્રથમ જ્યેષ્ઠ શુક્લા ૮ બુધવારકો પ્રાતઃકાઠ જૈન પૌષ્ઠશાલામાં ન્યાયામ્બોનિશ્રિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિશ્ચર (પ્રસિદ્ધ નામ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) કી ૨૭ વીં જયન્તિ કા મહોત્સવ લગભગ ૧૦૦૦ એક હજાર સ્ત્રી પુરુષોંકી ઉપસ્થિતિમેં વડે ભાળી સમારોહ કે સાથ મનાયા ગયા । ગુરુ વાસ-
ત્તેપ પૂજન, મંગલાચરણ, ગુરુગુણગાન ઔર શ્રી નન્દકિશોરજી કોચરકા “ ગુરુ-
જીવન ” વિષય પર વ્યાખ્યાન હુઆ । માષ્ટર રામલોટનપ્રાસાદકે ભાષણ કે
પશ્ચાત્ મુનિવર્ય શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજકે સુશિષ્ય શ્રી મુનિરાજ વિષ્ણુ
વિજયજી મહારાજકા “ ગુરુજીવન ઔર ઉસસે મિલને વાલી શિક્ષાયે ” વિષય
પર પ્રભાવશાલી આખ્યાન હુઆ । પશ્ચાત્ જયજય ધ્વનિકે સાથ સમા વિસર્જન હુઈ
ઔર શ્રી સુમેરમલજી સુરાના હી ઔર સેઓલોંકી પ્રભાવના હુઈ ઔર દોપહર મેં
“ પદ્મપ્રમેષ્ઠિ ” કી પૂજા પઢાઈ ગઈ તથા ગુરુ મહારાજકી મૂર્તિકે સન્મુખ “ ગુરુ-
અષ્ટ પ્રકારી પૂજા પઢાઈ ગઈ ।

અમદાવાદમાં ઉત્તમ પ્રકારે ઉજવાયેલી શ્રી વિજયાનન્દ સૂરિશ્ચરજી મહારાજ સાહેબની જયન્તી.

પ્રથમ જેઠ શુદ્ધિ આઠમના દિવસે ઉજમઆઇની ધર્મશાળામાં મહા પરોપકારી શ્રીમાન્
હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબના અધ્યક્ષપણા નીચે પ્રાતઃકાલમાં મહાન્ મેળાવડો થયો હતો,
તેમાં નગરશેઠ, વિમલભાઈ વિગેરે સંભાવિત ગૃહસ્થોએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.
પ્રથમ ગુરૂમૂર્તિનું પૂજન થયા બાદ ભોજકોએ હારમોનીયમ, તબલા સાથે મંગલાચરણ કર્યું
હતું. ત્યારબાદ જૂઠા જૂઠા કાવ્ય અને છંદોમાં મુનિ મહારાજને ગુરૂસ્તુતિ કરી હતી; બાદ
શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબે ગુરૂ ગુણ ગર્ભિત સંસ્કૃત કાવ્યોનું કથન કરી વ્યાખ્યાન
શરૂ કર્યું હતું. તદનંતર મૂળચંદ્રભાઈ વેરાડીએ અસરકારક ભાષણ કર્યું હતું. ત્યારબાદ બીજા
સદ્ગૃહસ્થોએ પણ વિવેચન કર્યું હતું. અંતે પછી શ્રી મહાવીર સ્વામીના દેવળમાં ૧૦૮
શ્રીફળ પ્રમુખ સામગ્રીથી મોટા ભપકા સાથે શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબ કૃત શ્રી
ગિરનાર મંડન બાળ અક્ષયારો શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની પુજા ભણાવવામાં આવી હતી. તે
પ્રસંગે પણ દેવળ ચિકાર બરાબ ગયું હતું. આનંદ આનંદ વર્તાઈ રહ્યો હતો.

લેખકને સુચના.

એક ઉ.સાહી—૧માર્ચ ૧૯૫૪ નામ નહીં હોવાથી તમારી કવિતા દાખલ કરેલ નથી.

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શોકજનક મરણ.

—૦૦૦૦—

ખંધુ વનમાળીદાસ દેવચંદનો સ્વર્ગવાસ.

ખંધુ વનમાળીદાસ માત્ર આઠ દિવસની બીમારી બોગવી વર્ષ ૪૦ ની ઉંમરે વૈશાક શુ. ૫ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સભાના સભાસદ હતા. સ્વભાવે સરલ અને મિલનસાર હતા. પોતાના વેપારમાં સ્વકમાઈમાં થોડા વર્ષમાં વૃદ્ધિ પામ્યા હતા. તેઓ ધર્મ પ્રેમી અને આ સભા ઉપર પ્રેમ ધરાવનારા હતા તેઓના સ્વર્ગવાસ માટે અમે દીલગીર છીએ તેઓના આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

ખંધુ પ્રેમચંદ ત્રિભુવનદાસનો સ્વર્ગવાસ.

ખંધુ પ્રેમચંદભાઈ ગયા પ્રથમ જોઈ વહી ૧૧ ના રોજ રાત્રિના ત્રીય વર્ષની યુવાન વયે ક્ષય રોગના વ્યાધિથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. ખંધુ પ્રેમચંદભાઈ આ શહેરના અગ્રગણ્ય શ્રી સંઘના નાયક શેઠ ત્રિભુવનદાસના સુપુત્ર અને શેઠ નરોત્તમદાસ બાણુજીના ભત્રિજા થતા હતા. ભાઈ પ્રેમચંદ બાહ્યાવસ્થાથીજ સ્વભાવે સરલ, શાંત, માયાળુ, અને મળતાવડા હતા. ભાઈ નરોત્તમદાસ બાણુજીએ તેઓને સારી કેળવણી આપી હતી તેટલુંજ નહીં પરંતુ તેમના પ્રત્યે ભાઈ પ્રેમચંદ આજ્ઞા ધારક અને પૂજ્ય બુદ્ધિવાળા હોઈને ભાઈ નરોત્તમદાસે ભાઈ પ્રેમચંદ સ્કુલમાંથી મુક્ત થયા પછી તેમને વેપારી કેળવણી આપી પોતાના ધંધામાં તૈયાર કર્યા હતા. ભાઈ પ્રેમચંદના સહવાસમાં આવેલા કોઈ પણ મનુષ્યને તેના પ્રત્યે પ્રેમ હોવાથી આ માઠા બનાવથી ખેદ થયા સિવાય રહેલ નથી. ભાઈ પ્રેમચંદની જીંદગી એ લંબાઈ હોત તો ભવિષ્યમાં એક સારા વેપારી અને સજ્જન પુરૂષ થઈ શકત, પરંતુ ભવિતવ્યતા ન રચતું હોવાથી એક યુગ્મ સંપૂર્ણ ખીટ્યા પહેલાં કરમાઈ ગયું છે. તેઓ દેવગુરુ ધર્મ ઉપર પ્રેમ ધરાવનાર અને ઉપાસક હતા. આ સભા ઉપર તેમનો સંપૂર્ણ પ્રેમ હતો, આવા અત્યંત વિપરિત બનાવથી આ સભા પણ પોતાની સંપૂર્ણ દીલગીર બહોર કરે છે. અને ભાઈ પ્રેમચંદના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને એક નરરત્ન સભાસદની ખોટ પડી છે. આ ખેદકારક બનાવ બનતાં આ સભાએ તે માટે દીલગીરી બહોર કરવા સભા બોલાવી હતી અને તેની નોંધ લઈ દીલગીરીનો ઠરાવ પસાર કરી તેમના વડિલ શ્રી નરોત્તમદાસભાઈ અને ખંધુ દામોદરદાસ ઉપર દિલાસાપત્ર લખી મોકલવા ઠરાવ કરેલો છે, ભાઈ પ્રેમચંદના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ અને ખંધુ નરોત્તમદાસ તથા ભાઈ દામોદરદાસ, ઉક્ત ખંધુ પ્રેમચંદભાઈના

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक २० भुं.)

पु० २० भुं. वीर संवत् २४४८-४९ आत्म संवत् २७-२८. अंक १२

“सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः”

कालो दुस्तर आगतो जनमनो भोगेषु मग्नं भृशम् ।
धर्मो विस्तृत आत्मरूपमहहा न ज्ञायते केनचित् ॥
धावन्तीह जना धनाय बहुशः कामाहतास्तदहदि ।
‘आत्मानन्द प्रकाश’ दीपकिरणं ग्रामोतु शश्वत्पदम् ॥१॥

—❖❖❖—

प्रकट कर्ता,

श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

वार्षिक मूल्य रु. १-०-० पोस्टेज जुहुं.

વાર્ષિક વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	કર્તા.	પૃષ્ઠ.
નૂતનવર્ષ પ્રારંભ પદ		૧
નૂતનવર્ષારંભના ઉદ્દેશરો.		૨
નિઃસ્વાર્થ સેવા કોણ કરી શકે ?	શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૫
વ્યવહારિક કાર્યશીલતા	વી. મુ. શાહ	૭
જ્ઞાનમય જીવંતી સુખી શી રીતે છે.	ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ	૧૨
કાવ્ય પદ		૧૪
ખરો ગૃહસ્થ કોણ ?		૧૫
શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની જયંતિ		
પ્રસંગે ગુજરાનવાલા (પંજાબ) માં ગુરુ		
જક્ષરાય ક્ષત્રીએ ગાયેલી કવિતા.		૨૦
પર્યુષણ જેવા પવિત્ર પર્વનો પ્રભાવ નહિ		
સમજતાં મુઘ્ધ ભાઈ જહેનોને એ ધાલ. શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી.		૨૨
પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પ્રસંગે શાસનપ્રેમી		
સજ્જનો પ્રત્યે સાદર નિવેદન.		૨૩
આપણા પોતાને માટે	કલ્યાણ (વડોદરા)	૨૫
ધ્યાનમાં રાખવા જોગ વાક્યો	જૈન	૨૭
વર્તમાન સમાચાર	પા. ૨૮-૫૨-૧૦૬-૧૫૬-૧૮૨-૨૩૬-૨૮૬-૩૦૬	
હૃદય શુદ્ધિ. ક્ષમા-ચાચના ગદ્ય. પદ્ય	સંઘવી વેલચંદ ધનજી	૨૬
ક્ષમાપના ગદ્ય.		૩૦-૫૩
પર્યુષણ મહોત્સવ ગદ્ય.	સંઘવી વે. ધ.	૩૦
આતે કેવો હાસ્યજનક અજ્ઞાન વ્યાપાર		
(તે દુર કરવા માટે આશ્રેય)	શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૩૧
સમ્યક્દર્શન	અધ્યાયી	૩૪
યુવાવસ્થાનો ઉપયોગ	વિ. મુ. શાહ	૪૧
તિર્થંકર નામકર્મ ઉપાર્જન કરવાના		
હેતુઓ	વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ વડોદરા	૪૮
ગ્રંથાવલોકન	પા. ૫૩-૧૦૬-૧૫૭-૧૮૧-૨૧૨-૨૩૫-૨૫૬-૩૧૦	
જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરજીનો સ્વર્ગવાસ		૫૪
શ્રી વીરસ્તુતિ પદ	મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ શાહ	૫૫

3

સુખ દ્રવ્ય	પદ્ય		૫૬
ધર્મ જીવનનું ઉપાદાન		અધ્યાયી	૫૬
એક પુણ્ય સ્મૃતિ		"	૬૩
આરોગ્યતા સાચવી રાખવા સંબંધી			
સહુએ સાવચેત રહેવાની જરૂર		શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૬૪
હિન્દની વીર પૂત્રીઓએ દેશની હાકલ			
સાંભળી હવે શૂર લાવવું જોઈએ		"	૬૭
સમાલોચક		શાહુ છોટાલાલ મગનલાલ	૬૮
મધ્યમ અવસ્થાનો ઉપયોગ		વિ-મુ શાહ	૭૧
પ્રકીર્ણ (કાંકરોલી જૈન મંદિરનો ખેદકારક બનાવ)			૭૮
સુધારો			૮૦
દીપોત્સવી	પદ્ય	સંઘવી વે-ધ.	૮૧
સાહુદય સબજન ભાઈ જહેનો પ્રત્યે બે બોલ		શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૮૨
અહિંસક વૃત્તિ	પદ્ય	સંઘવી વે-ધ.	૮૩
પવિત્ર રત્નત્રયીનું પ્રમાદ રહિત પ્રાલન			
કરવાથી થતું આત્મકલ્યાણ.			૮૩
જૈન તરીકે આપણી ચોખ્ખી ફરજ		શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૮૫
ચેતનજીને ફટકા	પદ્ય	શા. ડાહ્યાલાલ લહેરચંદ ખોકર	૮૬
સન્મિત્ર સંગ્રહ		વિ-મુ. શાહ	૮૭
સંસારદર્શન		ગાંધી વ-ત્રી.	૯૧
એક પિતાએ પોતાની પુત્રીને આપેલ બોધ.		રાયચંદ મોતીચંદ નવસારી	૯૪
મોહરાજ-પરાજય નાટકનો પરિચય		છોટાલાલ મગનલાલ શાહ	૯૫-૧૪૨
			૧૭૩-૨૨૦
માનવ ચરિત્રનું મુખ્ય ઉપાદાન		રા. અધ્યાયી	૯૮
પ્રકીર્ણ			૧૦૫-૧૨૮-૩૦૮
સંસાર તરંગ	પદ્ય	સંઘવી વે-ધ.	૧૦૮
જૈન કેળવણી સંસ્થા તથા સમાજના			
ઉદય માટે કાર્યવાહકો સહુએ લક્ષમાં			
રાખવા યોગ્ય જરૂરી નોંધ.		શ્રીમાન કર્પુરવિજયજી	૧૦૮
જૈન બંધુઓને વિજ્ઞાપિત (ઘટેલી			
ધર્મભાવના)		પ્રમુદાસ બેચરદાસ પારેખ	૧૧૧
શું એ પ્રભાવ પાંચમ આરાનો નહિ ?		"	૧૧૫
દ્વિવ્ય જીવન		રા. અધ્યાયી	૧૨૦

૪

નિજાત્મ દર્શન	પદ્ય	સંઘવી વે-ધ.	૧૩૧
જૈન યુવાનો પ્રત્યે કાંઈક		પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ	૧૩૨
આપણી બુરી આદતો સુધારી લેવાની જરૂર		શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી	૧૩૭
સાધર્મી ભાઈ જહેનો પ્રત્યે કુશળ વહે-			
વાર રાખવો જોઈએ		”	૧૩૮
પરમાત્મપણું પ્રાપ્ત કરવા માટે કેવા			
પ્રયત્નની જરૂર છે ?		ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ	૧૩૯-૨૧૬
ભવ્ય જીવોને સદ્ગોષ્ઠ		શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી	૧૪૪
અહિંસા, સંયમ, અને તપ લક્ષણ			
સંબંધી બે બાલ		”	૧૪૬
જીવનની સાર્થકતા		અધ્યાયી	૧૪૬
કુદરતનું સૌંદર્ય પદ્ય		સંઘવી વેલચંદ ધનજી	૧૫૯
કલ્યાણના અર્થી જનોએ કેવું વર્તન			
રાખવું જોઈએ ?		શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી.	૧૬૦
આત્મનિરિક્ષણના અભ્યાસ માટે નિવેદન		”	૧૬૨
અહિંસા પરમો ધર્મ કયાં છે	પદ્ય.	કવિ સાકળચંદ પીતાંબરદાસ	૧૬૨
જૈન બંધુઓનો કર્તવ્ય માર્ગ		પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ	૧૬૩
મહાન્ મહાવીરની પ્રભુતા		રા. કલ્યાણચંદ અવેરી વડોદરા	૧૬૮
સાધનો અને આદર્શ		કૃતેચંદ અવેરભાઈ	૧૭૨
ગુરુસ્તુતિ		પી. બી. એન.	૧૭૨
પ્રકીર્ણ વિચારો		કૃતેચંદ અવેરચંદ	૧૭૬
સ્કુરુણુ		રા. અધ્યાયી	૧૭૮
તાત્વિક પુરુષાર્થ પદ્ય		સંઘવી વે-ધ	૧૮૩
શુદ્ધ દેવગુરુની સેવાનો લાભ હૃલ્લેખ કેમ			
હોય છે !		શ્રીમાન કર્પૂરવિજય.	૧૮૪
આપણા હૃદયને વિશાળ કરવાની જરૂર છે.		”	૧૮૫
ધર્મ જીવનના માર્ગમાં રહેલાં વિધો		રા. અધ્યાયી	૧૮૬
ધૈર્ય		વિ-મૂ શાહ	૧૮૪
શ્રી ભગવાનનું શાસન તંત્ર અને ચાલુ			
પરિસ્થિતિનું દિગ્દર્શન		પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ	૨૦૦
જૈન સ્વયંસેવક મંડળો		”	૨૦૫
સમયના પ્રવાહમાં કાંઈક		કમીટી.	૨૩૩-૨૫૧-૨૧૦
માનવ દેહની મહત્વતા પદ્ય.		સંઘવી વે-ધ	૨૧૩

વીર પ્રભુની જયંતી ઉજવવા ભાઈ	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૧૪
ઝહેનોને હિતબોલ	”	૨૧૫
અમૃત વચનો	રા. વિ-મુ શાહ	૨૨૪
આદત અથવા સ્વભાવ	અમૃતલાલ માવજી કલકત્તા	૨૩૧
સાધુતાના લક્ષણ પદ્ય.	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૩૨
હિત ઉપદેશ (શાસન રહસ્ય)	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી	૨૩૭
મહાવીર જિન સ્તવન પદ્ય		
દેવવંદનાદિ ધર્મ ક્રિયામાં કરવો જોઈતો	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૩૮
યથા વિધિ આદર	વિ-મુ શાહ	૨૩૯
ઉદ્દેશ અને કાર્ય પ્રજ્ઞાલીમાં મૌલિકતા.	ઢોટાલાલ મગનલાલ શાહ	૨૪૩
વિચારકો માટે		૨૪૮
ભક્તિ રસ પદ્ય	અમૃતલાલ માવજી કલકત્તા	૨૪૯
સ્વાર્થમય જગત ”	ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રીલોચનદાસ	૨૪૯
શુભ પ્રવૃત્તિ કેને કહેવી		
આત્માના જ્ઞાનાદિક શુભોને પુખ્તી	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૫૪
આપનાર પૌષ્ઠ.		
શીલરૂપ વૃક્ષની ચતના વાસ્તે નવવાડનું	મુની ખેમકુંજરજી	૨૫૫
લેશમાત્ર સ્વરૂપ	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૫૭
હિત-વચનો		
શુદ્ધ સંયમ આત્મ નિગ્રહથી થતી	”	૨૫૮
આત્મ-શાન્તી		
શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજની		
જયન્તિ પદ્ય	સંઘવી વે. ધ.	૨૬૧
સુકત વચનો	શ્રીમાન કપુરવિજયજી	૨૬૨
જીવનને સાદું બનાવવું જોઈએ	”	૨૬૩
રાજસિક અને સાત્વીક ધર્મ	રા. અધ્યાપી.	૨૬૪
નાની નાની વાતો ઉપર ધ્યાન		
આપવાની જરૂર	વિ. મુ. શાહ	૨૭૩
શ્રી જોન આત્માનંદ સભા		
જન્મ મહોત્સવ પદ્ય	સંઘવી વે. ધ.	૨૭૭
વીરના પુત્રોને વીર હાક	વીરપુત્ર. ન્યાયવિજયજી	૨૭૮
વિષય વાસના પદ્ય	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી	૨૮૦

૬

આપણી ધાર્મિકસંસ્થા. શ્રી જૈન સંઘની સત્તા. પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ	૨૮૧
ચર્યાપત્ર	૨૮૩
આ સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.	૨૮૬
શ્રી વિજયનંદ સૂરિનો જ્યંતિ મહોત્સવ	૨૮૭
મરણનોંધ.	૨૮૮
આત્મ સ્વરૂપ મંત્ર	વેલચંદ ધનજી ૨૮૯
સ્વહૃદય સજ્જનોને પ્રેરક વચન	શ્રીમાન્ કર્પૂરવિજયજી ૨૯૦
જીવનનું વિશ્રામ સ્થાન	રા. અધ્યાયી ૨૯૧
અંતઃકરણનું આકેંદ	પ્ર૦ બે૦ પારેખ ૩૦૦
જ્યોતિ પંથ	શિષ્ય ૩૦૨
સમ્યચારિત્ર્યનાં સાધનો	૩૦૭

આ સમા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથો—સંસ્કૃત, માગધી અને ભાષાંતરના ગ્રંથો.

૧ સમવસરણસ્તવઃ	૦-૧-૦	૩૮ ગુરુગુણષટ્ત્રિશત્ષટ્ત્રિશિકાકુલકં	
૨ શુદ્ધકભવપ્રકરણમ્	૦-૧-૦	(દિપિકયા મૂલિતમ્)	૦-૧૦-૦
૩ લોકનાલિકા	૦-૨-૦	૩૯ સમયસારપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞાન્યા-	
૪ યોનિસ્તવઃ	૦-૧-૦	સ્વોપેતમ્)	૦-૧૦-૦
૫ કાલસપ્તતિકા	૦-૧-૬	૪૦ સુકૃતસાગરમ્	૦-૧૨-૦
૬ દેહસ્થિતિસ્તવો લઘ્વલપ્વહુત્વં ચ	૦-૧-૦	૪૧ ધમ્મિલકથા	૦-૨-૦
૭ સિદ્ધદણ્ડિકા	૦-૧-૦	૪૨ ધન્યકથાનકમ્	૦-૨-૦
૮ કાયસ્થિતિસ્તવઃ	૦-૨-૦	૪૩ પ્રતિમાશતકમ્	૦-૮-૦
૯ ભાવપ્રકરણમ્	૦-૨-૦	૪૪ ચતુર્વિંશતિસ્તુતિસંગ્રહઃ	૦-૬-૦
૧૦ તવતત્ત્વપ્રકરણં (ભાષ્યવિવૃત્તિ- સમલંકૃતમ્)	૦-૧૨-૦	૪૫ રૌહિણેયકથા	૦-૨-૦
૧૧ વિચારપશ્ચાશિકા	૦-૨-૦	૪૬ ક્ષેત્રસમાસપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞાટીકયા મૂલિતમ્)	૧-૦-૦
૧૨ વન્ધષટ્ ત્રિશિકા	૦-૨-૦	૪૭ શ્રાદ્ધવિધિઃ (વિધિકૌમુદીનામ્ન્યા વૃત્ત્યોપેતઃ)	૨-૮-૦
૧૩ પરમાણુ-પુદ્ગલ-નિગોદષટ્ત્રિશિકા	૦-૩-૦	૪૮ બૃહત્સંગ્રહણી	૨-૮-૦
૧૪ શ્રાવકવ્રત મહાપ્રકરણમ્	૦-૨-૦	૪૯ ષડ્દર્શનસમુચયઃ	૩-૦-૦
૧૫ દેવવન્દનાદિ ભાષ્યત્રયમ્	૦-૮-૦	૫૦ પશ્ચસંગ્રહઃ	૩-૮-૦
૧૬ સિદ્ધપશ્ચાશિકા	૦-૨-૦	૫૧ સુકૃતસંકીર્તનમહાકાવ્યમ્	૦-૧૨-૦
૧૭ અન્નાયઉચ્છકુલકમ્	૦-૨-૦	૫૨ ચત્ત્વારઃ પ્રાચીનકર્મગ્રન્થાઃ	૨-૮-૦
૧૮ વિચારસપ્તતિકા	૦-૩-૦	૫૩ સમ્બોધસપ્તતિઃ	૦-૧૦-૦
૧૯ અલ્પવહુત્વંગમિતવીરસ્તવનાદિ.	૦-૨-૦	૫૪ કુવલયમાલા કથા-સંસ્કૃત	૧-૮-૦
૨૦ પશ્ચસૂત્રમ્	૦-૮-૦	૫૫ સામાચારીપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞાટીક- યામૂલિતમ્)	૦-૧૦-૦
૨૧ જમ્બૂસ્વામી ચરિત્રમ્	૦-૪-૦	૫૬ કરુણાવજ્રાયુધનાટકમ્	૦-૪-૦
૨૨ રત્નપાલનૃપકથાનકમ્	૦-૫-૦	૫૭ કુમારપાલચરિત્રમહાકાવ્યમ્	૦-૧૦-૦
૨૩ સૂક્તરત્નાવલી	૦-૪-૦	૫૮ મહાવીરચરિયં	૧-૦-૦
૨૪ મેઘદૂતસમસ્યાલેખઃ	૦-૪-૦	૫૯ કૌમુદીમિત્રાણન્દનાટકમ્	૦-૮-૦
૨૫ ચૈતીદૂતમ્	૦-૪-૦	૬૦ પ્રબુદ્ધરૌહિણેયમ્	૦-૬-૦
૨૬ અષ્ટાદિકાવ્યાખ્યાનમ્	૦-૬-૦	૬૧ ધર્માભ્યુદયમ્	૦-૬-૦
૨૭ ચમ્પકમાલાકથાનકમ્	૦-૬-૦	૬૨ પશ્ચનિર્ગ્રન્થીપ્રજ્ઞાપનાતૃતીયપદસં- ગ્રહણી પ્રકરણે	૦-૮-૦
૨૮ સમ્યક્ત્વકૌમુદી	૦-૧૨-૦	૬૩ રચણસેહરીકહા	૦-૮-૦
૨૯ શ્રાદ્ધગુણવિવરણમ્	૧-૦-૦	૬૪ સિદ્ધ પ્રાભૂત	૦-૧૦-૦
૩૦ ધર્મરત્નપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞાટીકયા સમલંકૃતમ્)	૦-૧૨-૦	૬૫ જ્ઞાનપ્રદીપં	૨-૦-૦
૩૧ કલ્પસૂત્રં સુવોધિકાનામ્ન્યા ટીક- યા મૂલિતમ્)	૦-૦-૦	૬૬ વંધ હેતુદયત્રિભંગી આદિ	૦-૧૨-૦
૩૨ ઉત્તરાધ્યયનમ્ (ભાવવિજયગ- ણિવિરચિતટીકયોપેતમ્)	૫-૦-૦	૬૭ ધર્મ પરિક્ષા	૦-૧૨-૦
૩૩ ઉપદેશસપ્તતિકા	૦-૧૩-૦	૬૮ સપ્તતિશતસ્થાન	૧-૦-૦
૩૪ કુમારપાલપ્રબન્ધઃ	૧-૦-૦	૬૯ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય	૧-૧૨-૦
૩૫ આચારોપદેશઃ	૦-૩-૦	૭૦ પ્રશ્નપદ્ધતિ	૦-૨-૦
૩૬ રૌહિણ્યશોકચન્દ્રકથા	૦-૨-૦	૭૧ કલ્પ કિરણાવલી	૦-૦-૦
૩૭ જ્ઞાનસારાષ્ટકં (જ્ઞાનમંજરીનામ્ન્યા ટીકયા સમલંકૃતમ્)	૧-૦-૦	૭૨ યોગદર્શન	૧-૮-૦
		૭૩ મેંડલ પ્રકરણ	૦-૪-૦
		૭૪ દેવેન્દ્રનરકેન્દ્ર સટીક	૦-૧૨-૦
		૭૫ સુમુખનૃપાદિકથાનકમ્	૦-૮-૦

ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો.

છપાયેલા પરચુરણ સંસ્કૃત ગ્રંથો.

- ૧ મેઘ ત્રયોદશી કથા. ૦-૪-૦
- ૨ સુસદ્ધ ચરિત્ર. ૦-૨-૦
- ૩ શ્રી સુદર્શના ચરિત્ર (પ્રથમ માગ) ૦-૬-૦
- ૪ જલ્પ મંજરી. ૦-૨-૦
- ૫ જૈન વ્રતક્રિયા વિધિ. મેટ.
- ૬ સાધુ આવશ્યક ક્રિયાસૂત્ર. "
- ૭ નલ્લદમયંતી આખ્યાન. "
- ૮ શ્રી અનુત્તરોપપાતિક દશાસૂત્ર. ૦-૬-૦

છપાયેલા જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથો.

(શ્રીમાન્ પ્રવર્તકની શ્રી કાન્તિવિજયની ગ્રંથમાળા.)

- ૧ વિજ્ઞાપિ ત્રિવેણી. ૧-૦-૦
- ૨ કૃપા રસકોષ. ૧-૦-૦
- ૩ શત્રુંજય તિર્થોદ્ધાર પ્રબંધ. ૧-૦-૦
- ૪ પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો ૧-૦-૦
- ૫ ત્રૌપદી સ્વયંવર નાટક. ૦-૪-૦
- ૬ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભા. ૨ જો. ૩-૮-૦

છપાયેલા ગુજરાતી ભાષાનાં પુસ્તકો.

- ૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્શ. (શાસ્ત્રી) ૫-૦-૦
- ૨ નવતત્ત્વનો સુંદર વાંધ. ૦-૧૦-૦
- ૩ દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ. ૦-૩-૦
- ૪ જીવવિચાર વૃત્તિ. ૦-૬-૦
- ૫ અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર. ૨-૮-૦
- ૬ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર. ૦-૮-૦
- ૭ જૈન તત્ત્વસાર. મૂલ તથા ભાષાંતર ૦-૬-૦
- ૮ દંડક વિચારવૃત્તિ. મૂલ, અવચરિ ૦-૮-૦
- ૯ નયમાર્ગ દર્શક. ૦-૧૨-૦
- ૧૦ હંસવિનોદ. (શાસ્ત્રી) ૦-૧૨-૦
- ૧૧ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ. ૦-૮-૦
- ૧૨ કુમારવિહાર શતક. મૂલ, અવચરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી) ૧-૮-૦
- ૧૩ જૈન તત્ત્વસાર ભાષાંતર ૦-૨-૦
- ૧૪ પ્રકરણ સંગ્રહ ૦-૪-૦
- ૧૫ નવાણું પ્રજારી પૂજા. ૦-૮-૦

- ૧૬ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી ૦-૬-૦
- ૧૭ મોક્ષપદ સોપાન. ૦-૧૨-૦
- ૧૮ ધર્મચિન્દુ ગ્રંથ, મૂલ ટીકા અને ભાષાંતર સાથે. ૨-૮-૦
- ૧૯ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા. (શા.) ૦-૧૪-૦
- ૨૦ ધ્યાનવિચાર. (ગુજરાતી) ૦-૩-૦
- ૨૧ શ્રાવક કલ્પતરુ ૦-૬-૦
- ૨૨ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ. (શાસ્ત્રી) ૨-૮-૦
- ૨૩ આત્મોન્નતિ. ૦-૧૦-૦
- ૨૪ પ્રકરણ પુષ્પમાળા પ્રથમ પુષ્પ ૦-૬-૦
- ૨૫ જંબુસ્વામી ચરિત્ર. ૦-૮-૦
- ૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાઈડ (ગુજરાતી) ૧-૦-૦
- ૨૭ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે ૦-૮-૦
- ૨૮ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ. (બી. આવૃત્તિ) ૧-૪-૦
- ૨૯ સમ્યક્ત્વ સ્તવ ૦-૪-૦
- ૩૦ શ્રી શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ ૧-૮-૦
- ૩૧ ચંપકમાળા ચરિત્ર. ૦-૮-૦
- ૩૨ કુમારપાલ ચરિત્ર (હિંદી) નથી
- ૩૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી. ૧-૦-૦
- ૩૪ પ્રકરણ પુષ્પમાળા બીજું રત્ન ૦-૮-૦
- ૩૫ અનુયોગદ્વાર સૂત્ર ૦-૮-૦
- ૩૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા. ૦-૪-૦
- ૩૭ ગુરુગુણ છત્રીશી. ૦-૮-૦
- ૩૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવના. ૦-૫-૦
- ૩૯ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ. ૦-૪-૦
- ૪૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય, પદ્ય, અનુવાદ સહિત) ૦-૧૨-૦
- ૪૧ શ્રી દેવ ભક્તિમાળા પ્રકરણ. ૧-૦-૦
- ૪૨ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા. ૧-૦-૦
- ૪૩ સંબોધ તિત્તરી. નથી.
- ૪૪ ગુણમાળા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત ૪-૮-૦

છપાતા ગ્રંથો.

- શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.
સુમુખનૃપાદિક ચતુષ્ઠ કથા.
શ્રાવક ધર્મ વિધિ.
મેઘદૂત કાવ્ય.
ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય.

